Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2313 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 11 octombrie 1956

*
Citiți în pag. II-a
Din viața universitară
*

Delegația P.M.R. care a participat la cel de al VIII-lea Congres al P. C. Chinez s-a reîntors în Capitală

Aspect de la sosirea delegației pe aeroportul Băneasa.

Miercuri dimineața s-a întors în Capitală delegația Partidului Muncitoresc Romîn care a participat la lucrările celui de al 8-lea Congres al Partidului Comunist Chinez, tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducătorul delegației, Alexandru Moghioroș, Leonte Răutu și Vladimir Gheorghiu, membri ai delegației.

Delegația Republicii Populare Romîne a vizitat de asemenea Republica Populară Democrată Coreeană la invitația guvernului R.P.D. Coreene și Republica Populară Mongolă la invitația Consiliului de Miniștri al R. P. Mongole și a C.C. al Partidului Popular Revoluționar Mongol.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost întîmpinați de tovarășii: Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Iosif Chișinevschi, Alexandru Drăghici, Constantin Pîrvulescu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Al. Bîrlădeanu, A. Breitenhofer, I. Cozma, P. Daju, Fl. Dănălache, Gh. Hossu, Th. Iordăchescu, Elena Lascu Iordăchescu, acad. I. Murgulescu, prof. univ. P. Niculescu-Mizil, Petre Lupu, ing. Gherasim Popa, Gr. Preoteasa, Aurel Stancu, Gh. Stoica, Sorin Toma, Ghizela Vass, Eugen Alexe, I. Coțoveanu, V. Cristache, Ion Dobre, Ofelia Manole, C. Mateescu, Ana Toma, V. Trofin, Gh. Vasilichi, arh. N. Bădescu, ing. St. Bălan, dr. O. Berlogea, P. Costache, Gh. Diaconescu, I. Dumitru, Filip Geltz, C. Loncear, I. Mîneu, C. Popescu, Marcel Popescu, Gh. D. Safer, Al. Sencovici, M. Suder, Bucur Schiopu, C. Teodoru, ing. Anton Vlădoiu și alții.

Au fost de față ambasadorii extraordinari și plenipotențiari ai R. P. Chineze — Ke Bo-nian, Uniunii Sovietice — A. A. Epișev și Pak Ben Do, însărcinat cu afaceri ad-interim al R.P.D. Coreene la București.

(Agerpres)

Nici un ceas, nici o zi pierdută în campania de toamnă!

De vorbă cu doi colectiviști

Am nevoie de cîteva informații urgente. La Sfatul Popular al regiunii București îl găsesc pe tovarășul Alexandru Armeanu, șeful serviciului „Goscol", discutînd cu doi oameni care, după port par a fi țărani.

— Spuneți-mi, tovarășe Armeanu, ce date aveți în legătură cu colectiviștii care-și vînd surplusul de porumb și grîu statului?

— Drept să vă spun, nu cunosc. Sînt de foarte puțin timp aici. Tovarășii din serviciul „Goscol" sînt pe teren. Cînd se întorc...

— Cunoaștem noi — intră în vorbă tînărul blond, înalt, lat în spete.

Facem cunoștință; tînărul se numește Procopie Spaloghi și este membru în comitetul organizației de partid al G.A.S. „Popa Șapcă" din comuna Islaz, raionul Tg. Măgurele. Tovarășul său, pe nume Nicolae Negrilă, e din aceeași colectivă.

— În gospodăria noastră sînt destui colectiviști care și-au vîndut și-și vînd surplusul de cereale către stat — îmi spune tovarășul Negrilă. Chiar eu am vîndut, acum cîteva luni, 75 duble grîu — adică 1125 kilograme. Cantitatea aceasta a fost din grîul de anul trecut. Ce-i drept, anul acesta nu prea a mers bine, din cauza timpului nefavorabil. Cu toate astea am de gînd să vînd 700 kilograme grîu statului, pentru că-mi mai trebuie ceva material la casa pe care mi-o construiesc.

— Dar o să ai de unde? întreb eu.

— Păi faceți și dumneavoastră socoteala. Eu, împreună cu familia mea, am făcut pînă la 15 septembrie 553 zile-muncă. Dacă înmulțim cifra asta cu două kilograme grîu — că atît ni se cuvine pe zi — fac 1106 kg.? Fac!

— Da, ai dreptate!

— Apoi, țineți cont că de pe cele 40 hectare semănate cu porumb noi am recoltat peste 100 tone știuleți. Așa că o să iau porumb frumușel și am de unde să vînd.

Comunistul Spaloghi îmi spune că el abia s-a întors din armată și nu are multe zile muncă, dar se mîndrește cu fratele lui, care-i utemist. Tînărul Alexandru Spaloghi, împreună cu mamă-sa, au făcut pînă acum 203 zile-muncă. Au vîndut și ei statului peste 500 kilograme grîu.

Aflu apoi că în G.A.S. „Popa Șapcă" sînt și alți colectiviști care de curînd au vîndut statului diferite cantități de grîu. Printre aceștia se numără Gheorghe Martin, Tudor Tobă, Gheorghe Istrate și alții.

...Cu toate că am tresărit cînd tovarășul Armeanu mi-a dat un răspuns negativ, am plecat pînă la urmă mulțumit. Cei doi colectiviști îmi dăduseră o mînă de ajutor, tocmai la timpul potrivit.

NICOLAE BARBU
Corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea București

Vor vinde statului 50 tone cereale și cartofi

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru).

Anul acesta, colectiviștii din Laslea, raionul Sighișoara, au avut o toamnă bogată. Pămînturile gospodăriei, care se întind pe malul Tîrnavei, au dat un rod bun. De curînd a fost terminat recoltatul cartofilor și al porumbului. Aceste produse au și ajuns în hambare. Zilele trecute, la sediul gospodăriei a fost convocată o adunare generală a colectiviștilor, în care s-a vorbit despre inițiativa colectiviștilor din Batăr, regiunea Oradea, de a vinde statului din prisosul lor de cereale.

În urma discuțiilor purtate, adunarea generală a hotărît să vîndă statului zece tone de grîu, 20 tone de porumb și 20 tone de cartofi. Cu acest prilej, adunarea generală a chemat gospodăriile colective din raion și din întreaga regiune Stalin să vîndă statului cît mai multe cereale din surplusul lor. Exemplul colectiviștilor din Laslea va fi în curînd urmat de colectiviștii din mai multe sate ale regiunii, contribuind în felul acesta la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii.

O întîlnire emoționantă

Cu oaspeții la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej"

Munteanu Eleonora se plimbă nerăbdătoare de colo pînă colo. „Asemenea oaspeți cum sînt vechii militanți ai P.C.U.S. nu vin în fiecare zi". Alături de ea și de alți muncitori, directorul întreprinderii, tov. I. Steinbach parcă repetă în gînd marele discurs ce urma să-l țină.

...„Dumneavoastră vă aflați acum ceva mai sus de acoperișul unei barăci de scînduri. Da, fiindcă pînă acum cîțiva ani aici nu era decît o baracă de scînduri ce avea denumirea de APACA. Conducerea partidului nostru a făcut odată o vizită aici, apoi a început să se construiască ceea ce vedeți astăzi: Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" Și a urmat după aceea o înșiruire de cifre nu lipsite de interes: secții ce s-au dezvoltat, planuri ce sînt depășite, procente, peste 600 de fruntași în producție, metode sovietice ce sînt aplicate...

— Aveți, presupun, și Ciutkihii voștri?

Vocea tovarășului M. I. Guberman a izvorît odată cu un zîmbet.

— Da, da, cum să nu. Uitați aici de față tovarășa Simion Horia fruntașă în sectorul IV, Neacșu Constanța din sectorul II...

— Dacă îmi permiteți? intervenи tov. Moskatov. Cum merge cu învățătura la dumneavoastră? Ce învață oamenii?

Eleonora ascunsă după o femeie îi privește părul cărunt, ochii vioi, fruntea inteligentă.

— Și tineretul cum este? Puternic, puternic și vesel nu-i așa?

Eleonora tresări. Tov. Steinbach îi face loc.

— Secretara U.T.M. o să ne spună.

O privesc ochi blînzi și întrebători.

— E puternic, puternic și voios.

...În drum spre ateliere, Grigori Ivanovici Petrovski a luat-o curtenitor de braț pe Eleonora.

— Și cîți utemiști sînt în fabrică?

— Peste 1500.

— Da, da. Și învață toți pentru a-și ridica calificarea profesională?

Vezi, la asta nu se gîndise. Pentru asta nu se pregătise să dea răspuns cu cifre precise.

— Aproape toți...

...Un ropot puternic de aplauze i-a întîmpinat pe oaspeți cînd au intrat în sala de lucru a etajului III. Mocanu Elisabeta sta stingherită, frămîntînd în mîini o bucată de stofă. Ar fi vrut să spună ceva pe *rusește*, doar învățase, acum însă „nu-mi mai aduc aminte de nimic"... Și atunci, două brațe tinerești au încolăcit cu dragoste gîtul acestei femei, reprezentanta unei generații ce a răsturnat o societate putredă, două buze fragede ca primăvara s-au lipit de obrajii femeii cu părul de argint; sărut dăruit aceleiași generații ce a deschis porțile viitorului...

Olga Alexeevna Belova își freca ochii umezi...

„Secția de tineret nr. 6". Un cor de glasuri puternice și voioase salută oaspeții. Sărutări, îmbrățișări...

Ali Taghi-Zade admiră un costum albastru pentru copii și discută aprins cu un flăcău mărunt, cu ochi negri și neastîmpărați, despre organizația de U.T.M.

P. ISPAS

(Continuare în pag. 4-a)

PÎNĂ LA 7 NOIEMBRIE

Ce economii realizați?

Fabrica de piese de schimb C.F.R. Galați: Costul a 13 containere

Cu puțin timp înainte s-a explicat prin presă un amănunt din munca C.F.R.-ului: asigurarea la domiciliu a biletelor de călătorie la cererea solicitantului, prin telefon sau alte căi. Acum sîntem bucuroși să popularizăm un nou procedeu de executare a transportului de către C.F.R., chiar acolo unde lipsește linia de cale ferată.

Poate o să vă puneți întrebarea: „cum de este posibil acest lucru?"

De cîtva timp, la fabrica de piese de schimb C.F.R.-Galați se lucrează unele produse noi, denumite „containere".

Acestea au forma unui vagon ermetic închis, cu o capacitate de o tonă și jumătate și sînt așezate pe 4 rotițe pe rulmenți. Cu multă ușurință, după ce au fost încărcate, ele pot fi așezate în vagoane acoperite sau descoperite, iar de la gară transportate cu autocamioane.

Cu aceste containere se pot transporta textile și confecții, articole de fierărie, articole pentru uz gospodăresc, articole electrice, chimice, medicamente, articole de librărie, sticlărie sau ceramică, articole alimentare neperisabile.

Folosirea acestor mijloace de transport oferă întreprinderilor o serie de avantaje, le aduc însemnate economii: înlăturarea ambalajului, reducerea cheltuielilor de materiale și manoperă cu 25—70 la sută, reducerea timpului de pregătire a mărfurilor pentru transport în proporție de 70-95 la sută. De asemenea, aceasta ușurează formalitățile de expediere. Important este și faptul că taxa pentru un container în traficul local este de 45 lei, indiferent de distanță. Multe întreprinderi care deja au început să folosească acest mijloc de transport, văzînd avantajele, au adresat constructorilor cuvinte de laudă.

★

De cîteva zile tinerii muncitori din secțiile fabricii de piese de schimb C.F.R.-Galați au dezbătut o problemă importantă. În discuțiile lor, în adunări, ei au căutat să găsească cele mai bune mijloace pentru realizarea de economii.

Tinerii strungari Gheorghe Popovici și Vasile Frumușeanu și-au propus astfel să folosească cuțite cu lama mai subțire, pentru a realiza economii de metal. De asemenea tînărul strungar Gheorghe Dragomir s-a angajat să facă economii de metal prin confecționarea altor piese mai mici din buloanele rebutate prin forjare, iar tînărul Radu Dănilă, prin confecționarea unui dispozitiv pentru prelucrarea piulițelor.

Importante angajamente pentru realizarea de economii și-au luat și tinerii din secția forjă. Ei s-au angajat să forjeze 2000 bucăți eclise de arc din discurile rămase de la tăierea tampoanelor, iar din diferite resturi de materiale și-au propus să forjeze 3000 piulițe, 7000 belciuge și altele.

Tinerii din secțiile turnătorie și forjă vor realiza economii în valoare de 23.600 lei, cei din secția mecanică — 15.000 lei. Secția mecanic-șef — 15.200 lei, secția construcții — 13.000 lei.

La mitingul care a avut loc pe fabrică tov. Popescu Ștefan, secretarul comitetului organizației de bază U.T.M. a anunțat că angajamentele tineretului, totalizate, echivalează pînă la 7 noiembrie cu prețul de cost a 13 containere, nou produs al fabricii.

I. M. S. Roman: Costul a 75 chiulase de tractor

Mult s-au frămîntat tinerii de la I.M.S. Roman pentru găsirea unor noi căi în vederea reducerii prețului de cost al produselor în care privință întreprinderea nu stătea prea bine pe primul semestru al anului. În cadrul unor consfătuiri ce au avut loc pe secții, zilele acestea, tinerii metalurgiști au studiat posibilitățile realizării de economii prin mobilizarea rezervelor interne. Conducerea întreprinderii a asigurat tinerilor din secțiile turnătorie, mecanică și întreținere condiții optime pentru introducerea și în această fabrică a inițiativei tineretului de la „Progresul"-Brăila.

După totalizarea angajamentelor, comitetul U.T.M. a organizat un miting. Despre

(Continuare în pag. 3-a)

Lucruri neplăcute

GALAȚI — de la corespondentul nostru.

În comuna Măxineni, pînă la 8 octombrie s-au însămînțat doar 4 ha. cu grîu, din cele 640 de însămînțat. Pentru a lămuri această situație, Ion Moldoveanu, președintele sfatului popular comunal, caută scuze: porumbul este verde și nu se poate recolta. În realitate însă porumbul este copt. Pe alocuri țăranii muncitori au început chiar recoltatul, dar nu s-a discutat cu ei, spre a-i convinge să-l recolteze cu coceni cu tot, să elibereze astfel locul pentru arături.

Organizația de bază U.T.M. din comună, al cărei secretar este tovarășa Drăguța Constantin și-a redus activitatea la o singură ședință. Încolo — nimic. Faptul că timpul este înaintat iar comuna Măxineni este mult rămasă în urmă cu însămînțările trebuie să dea de gîndit secției agricole a Sfatului Popular al raionului Brăila. Prin ajutorul secției și în această comună e necesar ca însămînțările să înceapă în cel mai scurt timp.

Tractoare defecte din prima zi de lucru

SUCEAVA (de la corespondentul nostru).

Lîngă sediul G.A.C. din comuna Ilișești, raionul Gura Humorului, multe unelte agricole sînt puse la adăpost. Dar, pe lîngă astea, sînt și trei tractoare; de două săptămîni nu dau nici un randament.

Tractoarele care se odihnesc aici aparțin S.M.T.-ului Salcea, respectiv brigăzii a doua de tractoriști, condusă de Mihai Paraschiv. Brigada, compusă din 5 tractoriști, a venit în Ilișești de peste două săptămîni să lucreze la G.A.C. și la întovărășire. Brigada și-a început munca. Tractorul condus de Mihai Paraschiv, cu grijă întreținut a mers bine, depășindu-și zilnic hantrii planificați. Iacob Gheorghe, cu tractorul pe care-l are în primire, a lucrat și el fără întrerupere. Celelalte trei însă s-au defectat chiar din prima zi. E drept că atelierul mobil a trecut să le pună cîte „o doagă", mulțumindu-se apoi să le audă bizîind pe cîmp. Dar tractoarele au mers puțin și s-au defectat din nou. Cauza: tractoarele n-au fost revizuite după campaniile trecute, conform normelor tehnice, nu li s-au făcut îngrijirile necesare, fapt pentru care, acum, reparațiile atelierului mobil și ale tractoriștilor sînt insuficiente. Conducerea S.M.T. Salcea s-a mulțumit că brigada din Ilișești a făcut arătură adîncă pe 26 ha. ale gospodăriei agricole colective din cele 40 ha. planificate, că cele 30 ha. de arături și însămînțări de toamnă sînt aproape gata și că, în general, brigada și-a realizat peste 60 la sută din lucrările pe care trebuie să le efectueze în întovărășire.

Dar conducerii S.M.T. puțin îi pasă că aceste lucrări s-au efectuat numai cu două tractoare, iar celelalte stau. Se motivează că I.A.R.-urile nu ar merge. Alături de tarlalele G.A.C. însă, unde lucrează brigada de la S.M.T., lucrează și cea condusă de Ștefan Zamfirache de la G.A.S. Ițcani. În brigada lui Zamfirache nu s-a stricat nici un tractor I.A.R. Explicația e simplă: tractoarele de la G.A.S. Ițcani au fost revizuite după campanii și sînt bine puse la punct. E necesar ca S.M.T.-ul Salcea să tragă concluziile cuvenite și să ia măsuri eficace, astfel ca, fără întîrziere, aceste tractoare să-și aducă contribuția stabilită la executarea lucrului din această campanie. De asemenea, conducerea S.M.T. Salcea va trebui să tragă anumite concluzii, astfel ca, pe viitor, această situație să fie preîntîmpinată.

Imagini de la brigada noastră volantă

Toamna la tîrg

Tîrgul de toamnă se ține aici la „Bicazul ardelenesc" în fiecare an. De multă vreme el a devenit tradiție și necesitate. Toamna, cînd țăranii de prin partea locurilor încep să-și facă socotelile muncii lor de-o vară ei se trezesc cu multe nevoi neîmplinite.

„Mi-ar trebui o pereche de juncani și pînzeturi și ar trebui să-mi vînd finul de prisos".

Socotelile se fac dinainte, în casa fiecăruia, apoi, într-o zi mai frumoasă se deschide la Bicazul ardelenesc marele tîrg de toamnă. În zorii zilei aceleia, de pe toate drumurile satului încep să apară cei care numai peste cîteva ceasuri vor ticsi tîrgul. Mărfurile împodobesc locul acela întins și oamenii îl umplu de zarvă. Așa încep cele două zile de tîrg.

Bogățiile toamnei se mută dintr-o gospodărie într-alta, dintr-un chimir într-altul, producîndu-se un fel de echilibru, o generală satisfacere a nevoilor.

Un moș vinde mere și-și cumpără opinici, cel cu juncanii și i-a găsit dar stă la tocmeală (fotografia 1) și pînzeturile stau la dispoziția cumpărătorilor (fotografia 2). Copiii și uneori și oamenii mari, bucuroși de vînzare și tîrguieli bune, se dau în lanțuri sau cumpără cofeturi.

Așa... amintirea tîrgului va stărui poate toată iarna, pînă la tîrgul primăverii, în mintea fiecăruia.

Vizitele delegației sindicale a U.R.S.S.

V. V. Grișin, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., P. T. Pimenov, șeful secției internaționale a Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S. și V. N. Fomenko, activist al Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., oaspeți ai țării noastre la invitația Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., au vizitat în cursul dimineții de miercuri Rafinăria nr. 1 din orașul Ploești.

Membrii delegației au fost însoțiți de tovarășii: Gh. Apostol președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., Liuba Chișinevschi, secretar al C.C.S. și Ion Dobre, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din petrol, chimie și gaz metan.

La sosirea în rafinărie oaspeții au fost salutați de tov. Manea Ionescu, directorul rafinăriei. Ei au vizitat apoi instalațiile de distilație primară, de cracare termică, stația de gaze lichefiate și clădirile social-culturale ale rafinăriei.

În numele delegației sovietice, V. V. Grișin a mulțumit pentru primirea făcută.

Oaspeții au plecat apoi pe Valea Prahovei și au vizitat Muzeul Doftana.

De la Suez la Port-Said (II)

Paolo Pescetti

În timp ce străbăteam în mașină, de la Suez la Port Said, panglica autostrăzii care se desfășoară între canalul navigabil și canalul de apă dulce ce-l însoțește, ne apare dintr-o dată în fața profilul unei nave. Așa, pe jumătate acoperit de dunele de nisip, petrolierul britanic „Hanzee" pare că navighează într-un deșert.

Oprim mașina pentru a vedea cum tranzitează convoiul de la nord la sud: sînt 13 nave „Ura pentru canalul nostru, ura pentru Gamal Abdel Nasser" — ne salută cu voioșie de la pupa navei din fruntea convoiului un grup de marinari arabi. Steagul britanic de pe „Hanzee" își unduie culorile alături de cel al țării prin ale cărei ape teritoriale navighează: verdele smarald al drapelului egiptean.

E normal ca fiecare convoi navigînd în cele două sensuri, să îmbarce, înainte de a începe traversarea canalului, ancoratorii (ei însoțesc convoiul pînă la portul de sosire) care sînt gata să asigure ancorarea vaselor în caz de pericole neprevăzute. Desigur că se pot ivi asemenea întîmplări. Am văzut, de pildă, în timpul vizitei mele pe canal o navă suedeză care, avînd defecțiune la mașini, era trasă de un remorcher. De asemenea, îmi amintesc că, în timp ce eram îmbarcat pe al șaptelea convoi nord-sud pe bordul lui „Frisco", chiar în dreptul bifurcației Est-Vest care, alături de lacul Timsak și lacul Amar, este unul din cele trei puncte de încrucișare a convoaielor care navighează în cele două sensuri, timonierul semnală dintr-o dată: „cîrma nu răspunde bine la comenzi". Căpitanul pilot Gamal Mongued a pus imediat în funcțiune sirenele. Sunetele lor au semnalat navelor pentru a reduce viteza, în timp ce la bord ancoratorii se pregătesc să intre în acțiune. O defecțiune sau chiar simple deranjamente la cîrmă sau la mașini pot avea consecințe grave dacă nu se iau imediat măsurile necesare: reducerea vitezei, acostarea lentă cu ajutorul otgoanelor de siguranță, care se găsesc din loc în loc pe tot parcursul canalului, ancorarea vasului lăsîndu-se spațiu suficient pentru ca restul convoiului să-și poată urma drumul și așteptarea, după anunțarea stațiunii de control, a unui remorcher pentru a putea continua traversarea. Într-o situație neprevăzută de acest fel — din fericire n-a fost cazul lui „Frisco" care a avut doar o simplă compresiune la timonă — echipa de ancoratori este de cea mai mare importanță.

În această săptămînă, între ancoratori și marinarii vaselor care trec prin canal are loc un schimb continuu de întrebări și răspunsuri, toate în legătură cu naționalizarea canalului, cu felul cum funcționează traficul, despre situația internațională, despre ceea ce se gîndește în Egipt și în Europa. Cuvintele docherilor sînt ascultate, cîntărite, discutate. Ele fac apoi înconjurul lumii; marinarii navelor care trec prin canal sînt solidari cu poporul egiptean și toți declară că sînt hotărîți ca nici unul să nu lupte împotriva egiptenilor, pentru apărarea intereselor vechii companii internaționale. La Port Said am asistat de pe o bancă la ancorarea navei norvegiene „Norse Lyon". Marinarii care primiseră ordin să nu debarce s-au adunat la pupa vasului făcînd o manifestație de solidaritate cu cei din port. Unul mișca mîinile și apoi, nu știu cum, a apărut un steag verde. La aceasta, mulțimea docherilor a răspuns: „Ura Norse Lyon!". Zeci de astfel de manifestații de solidaritate au avut loc în timpul traversării navelor indiene, panameze, sovietice, romînești, italiene.

Cei care ne salută de la pupa petrolierului englez „Hanzee" s-au urcat la Port Said. Răspundem la salutul lor. La trecerea fiecărui convoi, între cei de pe țărmurile canalului și cei de pe punțile navelor are loc un dialog neîntrerupt. Pe platformele pătrate, unde uruie motoarele pompelor care neîntrerupt, asigură drenajul apelor canalului, la macaralele care lucrează la lărgirea canalului — lucrări inițiate de noua companie egipteană pentru a lărgi pista navigabilă pînă la 100 m. care să permită trecerea petrolierelor pînă la 40.000 tone (maximum de tonaj tranzitabil în momentul de față prin Canal este de 35.000 tone) — la trecerea convoiului, grupuri de muncitori se opresc o clipă din lucru și trimit salutul lor, urarea și încurajarea lor tancurilor petroliere sau cargourilor care plutesc lent la cîțiva metri de ei. Pilotul egiptean, cu toate cele 24 ore de navigație făcute, răspunde vesel, fără pic de oboseală în glas. Și între ancoratorii îmbarcați pe bord și muncitorii de pe canal se schimbă un înflăcărat „ura" precum și semne prietenești. De pe marginea canalului de apă dulce care însoțește canalul navigabil, de-a lungul celor 161 de km., o tînără felahă, îmbrăcată în haine negre de bumbac,

(Continuare în pag. IV-a)

A intrat în funcțiune

prima instalație a complexului de fabricare a uleiurilor superioare de la Teleajen

În cadrul rafinăriei nr. 3 Teleajen se înalță construcțiile impunătoare ale unui complex industrial de fabricare a uleiurilor superioare. Este prima unitate romînească de acest gen și totodată una dintre cele mai mari și mai moderne din Europa.

În seara zilei de 9 octombrie a intrat în funcțiune prima dintre instalațiile complexului: instalația de dezasfaltare. În această instalație uleiurile sînt extrase din reziduul provenit de la distilarea în vid a păcurei, prin procedeul de solventare cu propan. Toate agregatele sînt înzestrate cu cele mai moderne aparate de măsură și control. Regulatoarele de temperatură, de pildă, sînt electronice. Sălile de fabricație dispun de instalații de condiționare a aerului. Utilajele instalației de dezasfaltare, ca și ai celorlalte instalații care compun complexul, poartă emblema unor mari uzine sovietice, specializate în construcția de utilaj petrolifer. Proiectele întocmite de asemenea în U.R.S.S., au fost adaptate la condițiile locale de un colectiv al Institutului de proiectări rafinării din Ploești, în frunte cu ing. Mihai Petrescu.

Construcția instalației de dezasfaltare a început în anul 1954 și a fost terminată înainte de data stabilită. La realizarea acestui important succes au contribuit îndeosebi maistrul Gheorghe Hrandabura și inginerul Gheorghe Farmache de la trustul de construcții rafinării, maistrul Ion Mirică și ing. Vasile Davidescu din cadrul rafinăriei nr. 3 Teleajen, precum și numeroși alți muncitori, ingineri și tehnicieni.

La celelalte instalații ale complexului de fabricare a uleiurilor superioare, lucrările de construcție și montaj sînt într-un stadiu avansat. Pînă la intrarea în funcțiune a instalațiilor care compun prima linie tehnologică a complexului uleiurile obținute în instalația de dezasfaltare vor fi întrebuințate pentru îmbunătățirea calității uleiurilor de automobile din fabricația actuală.

DIN VIAȚA UNIVERSITARĂ

Prin cantinele și căminele studențești din Cluj

In centrul studențesc Cluj problema grijii față de condițiile de trai ale studenților a stat în atenția organelor provizorii ale asociațiilor studențești. Nu cu mult timp în urmă, din inițiativa Comisiei orășenești de organizare a asociațiilor studențești și cu sprijinul comitetului orășenesc P.M.R. s-a ținut o consfătuire cu responsabilii de cămine și cantine studențești, la care au participat și reprezentanții organizațiilor comerciale locale de alimentație. In cadrul acestei consfătuiri s-au discutat posibilitățile de aprovizionare a cantinelor studențești cu alimentele necesare, precum și măsurile ce trebuie luate pentru continua îmbunătățire a condițiilor de trai ale studenților.

Nota cinci

Dacă administrațiile cantinelor studențești ar primi calificative pentru activitatea lor, fără îndoială că nota maximă ar trebui să fie acordată colectivului care muncește la cantina „Iozsa Bela" a Universității „Bolyai".

— Masa este substanțială — ne spune un student. Intr-adevăr, studentul a confirmat realitatea. Spre convingere iată unul din meniurile obișnuite: Dimineața: cafea cu lapte, pîine cu marmeladă; prînz: ciorbă de porc, șnițel vienez cu cartofi piure și murături, tort cu ciocolată; seara: gulaș cu carne de porc, struguri. O masă consistentă, la pregătirea căreia un merit remarcabil revine, fără îndoială, mai ales bucătarului șef Biro Andrei care dă dovadă de multă străduință și conștiinciozitate. Mese curate, tacîmuri strălucitoare, flori pe mese, iată aspectul acestei cantine în care domină o notă accentuată de spirit gospodăresc.

Am intrat și în magazii.

— Aprovizionarea pentru iarnă este în mare parte terminată — ne spunea comunistul Glük Laszlo, responsabilul cantinei. Au și fost depozitate 79.300 kg cartofi, peste 13.000 litri bulion, 5295 kg. ceapă, compoturi, fasole, murături, varză, fructe și legume conservate etc. Totuși...

Aici tovarășul Glük făcu o mică pauză. Apoi continuă:

— Nu sîntem total mulțumiți. Masa studenților ar putea fi și mai bună. Mai sînt unele organe care nu acordă destulă atenție aprovizionării cantinelor studențești cu cele trebuincioase. La abator de pildă, în loc să ni se dea 70 la sută carne de vită și 30 la sută carne de oaie, ni se dă tocmai invers.

In plus, mai sînt și din aceia care-și închipuie că dîndu-ne o mare cantitate de zarzavaturi, noi vom putea da hrană consistentă studenților. Rareori primim mezeluri, produse lactate, paste făinoase.

Condiții mai bune...

Studenții Institutului politehnic care locuiesc în căminul „30 Decembrie" au fost întîmpinați de la începutul anului universitar cu o surpriză: căminul are alt aspect. Intregul local a fost renovat, camerele zugrăvite, mobilierul reparat, ferestrele și ușile revopsite, instalațiile de gaze și canalizare de asemenea verificate și reparate. Nu numai atît. S-a amenajat o baie cu 25 de dușuri astfel că studenții pot face baie din două în două zile. De asemenea, s-au amenajat în incinta căminului 3 săli de lectură spațioase și o bibliotecă care a fost dotată cu peste 3000 de cărți.

Comitetul de cămin din care fac parte studenții Podar Onofir, Vlad Vasile și Florea Nimulescu, a pornit cu hotărîre la muncă pentru ca studenții să îngrijească bunurile căminului. Zilnic — s-a numit cîte un student de serviciu care la „Oglinda căminului" evidențiază camerele și studenții gospodari și critică pe cei neglijenți. Am stat de vorbă cu studentul Gh. Ieremi din anul III mecanică care în acea zi îndeplinea funcția de „student de serviciu pe cămin".

— Cum îngrijesc studenții bunurile căminului? l-am întrebat noi.

— In general, studenții se dovedesc mai gospodari decît în anii trecuți. Totuși, mai sînt studenți care confundă camerele cu lăzile de gunoi. Așa de pildă, studenții Ardeleanu Nicodim, Sava Mircea, Olaru Crăciun, Griga Iustin și Laza Vasile sînt „ași" în a arunca țigările pe parchet sau a „păstra" neorînduiala în camera respectivă.

Vom folosi însă toate metodele existente pentru a lămuri pe acești colegi, că bunurile trebuie păstrate și pentru cei care vor veni în urma noastră.

Cuvinte de laudă se pot spune și la adresa administrației de la căminul „Ioszef Attila" al Institutului agronomic. Studentelor li s-au asigurat condiții bune de studiu prin amenajarea unei spațioase săli de studiu, li s-a pus la dispoziție un aparat de radio etc.

„Lecție" de igienă

Pașii ne-au călăuzit mai departe. Am pătruns în incinta căminului „Victor Babeș" al Institutului medico-farmaceutic. In curte liniște dar... multă dezordine. Am avut impresia că am intrat la D.C.A. Putreziciuni de scînduri provenite în urma demolării unei magazii, o mulțime de tinichele colectate de cine știe cîți ani, aruncate la întîmplare, gunoiul depozitat aproape sub nasul locatarilor. O înfățișare mai ca lumea nu are nici clădirea căminului. Nu s-a tras cu bidineaua pe pereți de ani...

Insoțiți de administratorul Mihai Mărgineanu am purces la o vizită prin încăperile căminului. Neglijența administrației am observat-o și aici. Pereții unora dintre camere, 92 de pildă, în care probabil cîndva studenții au bătut cuie pentru a-și agăța hainele, sînt murdari și găuriți. Administratorul se tot scuza:

— Nu sînt de multă vreme aici administrator.

— Cam de cînd? — l-am întrebat noi

— De cîteva luni.

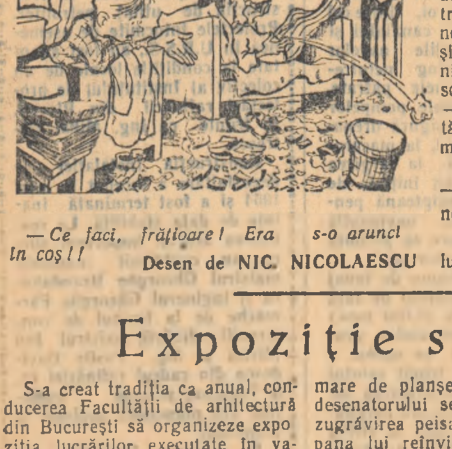

— Ce faci, frățioare! Era în coș!! s-o arunci

Desen de **NIC. NICOLAESCU**

Cîte lucruri frumoase nu s-ar fi putut face aici în cîteva luni! Să mergem mai departe. Am ajuns pe coridorul de la mansardă. Și aici am observat ceva care face parte tot din lanțul neglijenței. Dușumeaua într-un loc e stricată, cîteva scînduri sînt putrezite,

Și acum să spunem cîteva cuvinte și despre locatari. In multe din camere studenții păstrează cum se cuvine curățenia, bunurile căminului. Ce-i drept, aceștia merită laude. Ici colo sînt însă camere (50, 87, 92) care au un aspect neplăcut. In camera 50 studenții Emilian Roșu, Liatsi Vasile, Sunan Dumitru din anul IV își creează ei înșiși asemenea condiții: aruncă pe jos mucuri de țigări, resturi de mîncare, hîrtii, deși au în cameră coș pentru gunoi și scrumieră. Și încă ceva. Mai la tot pasul, îți sar în ochi inscripții de tot felul pe dulapuri.

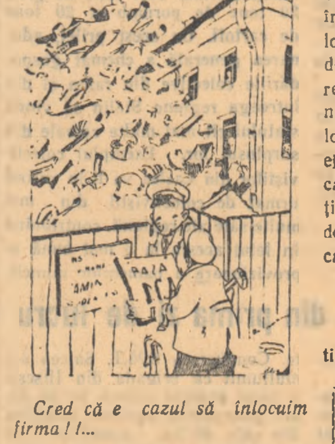

Cred că e cazul să înlocuim firma!!...

Dacă așa stau lucrurile, care e atitudinea comitetului de cămin? Gazeta de perete în acest sens e inactivă, lipsită de combativitate. Ar trebui ca administrația, comitetul de cămin și fiecare student în parte să se preocupe de crearea unor condiții de locuit în cămin cît mai bune, cu atît mai mult cu cît e vorba chiar de propovăduitori ai igienei.

Cîteva concluzii

Măsurile luate de partid și guvern au determinat o nouă îmbunătățire a condițiilor de trai și învățătură ale studenților din Cluj. Prin mărirea alocației zilnice, la toate cantinele clujene hrana s-a îmbunătățit simțitor. A crescut totodată și preocuparea organelor locale comerciale pentru aprovizionarea cantinelor cu cele necesare.

Administrațiilor cantinelor le-a crescut spiritul gospodăresc. Pregătirile pentru iarnă sînt la cele mai multe cantine într-un stadiu înaintat.

Dar sînt încă administrații de cantine care nu țin seama de nevoile studenților. La cantina Institutului politehnic, lipsa de preocupare pentru aprovizionare este aruncată pe seama lipsei unor alimente. Ne punem întrebarea firească: dece cantina Universității „Bolyai" poate găsi ceapă în mari cantități în timp ce administratorul cantinei Institutului politehnic și cel al cantinei nr. 2 de la I.M.F. pînă la această dată nu s-au aprovizionat încă decît cu argumente justificative?

Nepăsării unor administratori de cantină i se adaugă birocrația unor organe ale secției comerciale a sfatului popular orășenesc care nu dau curs unor necesități reale ale administrațiilor cantinelor studențești.

Este inexplicabilă — de pildă — atitudinea acestora de a nu aproviziona cantinele studențești cu alimente bogate în calorii ca: unt, mezeluri, slănină, ouă, orez, paste făinoase.

Deși nu o dată a fost atrasă atenția Intreprinderii de panificație asupra slabei calități a pîinii, aceasta persistă în lipsuri și aceste lipsuri le simt de multe ori studenții, cărora li se dă pîine prost coaptă.

In îmbunătățirea condițiilor de viață ale studenților precum și în educarea acestora în spiritul grijii față de avutul obștesc, sarcini importante revin Comisiei Orășenești de organizare a Asociațiilor studențești și organizațiilor U.T.M. Pe de o parte, ele trebuie să propună organelor administrative, pe baza condițiilor existente, măsuri concrete pentru îmbunătățirea activității căminelor și cantinelor studențești; pe de altă parte, au datoria să lămurească pe toți studenții că îmbunătățirea continuă a condițiilor lor de trai depinde și de felul cum ei înșiși păstrează bunurile pe care statul le-a pus la dispoziția lor, de felul cum se îngrijesc de curățenie, ordine în cămine și cantine.

M. MUNTEANU
M. OPREA
Corespondenții „Scînteii tineretului" pentru regiunea Cluj

Moment științific

O sală de curs obișnuită. In sală studenți din toți cei patru ani ai Facultății de istorie a Universității „V. Babeș" din Cluj. Printre ei și studenți maghiari, invitați de la Universitatea „I. Bolyai". In sală domnește o atmosferă colegială.

— Voi de la istoria veche bateți recordul cu lucrările voastre — spune unul dintre studenți. Ați strîns, cred, în excursiile științifice, material suficient să ne „tăiați" și anul acesta.

Din discuții îți dai seama fără prea multe eforturi, că se vorbește despre munca de cercetare științifică.

Mai retrași se simt studenții din anii I și II, care n-au luat parte pînă acum la activitatea cercurilor științifice studențești. Pasiunea i-a adus însă aici, în mijlocul colegilor lor mai mari. Și tocmai pentru ei, pentru stimularea pasiunii de cercetare științifică, Asociația cercurilor științifice studențești a organizat această întîlnire — moment științific, cum l-au numit ei.

Se dă cuvîntul lectorului Camil Mureșan din conducerea cercului.

— La noi — a spus printre altele dînsul — activitatea de cercetare științifică a studenților a devenit ceva obișnuit. Studentul nostru trebuie să fie un student cercetător și nu un simplu înregistrator de cunoștințe teoretice. Menirea cercului științific este tocmai aceea de a deprinde pe student cu munca de cercetare științifică independentă și cu elaborarea, pe această bază, a unor lucrări științifice. Cercul este tocmai pepiniera în care începe să se formeze omul de știință, cercetătorul de mîine...

Studenții sînt atenți, memorează. Lectorul le vorbește cu însuflețire despre drumul pe care îl au de parcurs pentru profilarea personalității lor intelectuale. Imaginația îi plimbă de-a lungul anilor de mîine. Cîți dintre ei nu se întreabă: „Ce voi deveni?" Și visează.

— Fiecare dintre voi — a continuat tovarășul Mureșan — dorește să devină un profesor sau cercetător științific bun. Visurile însă pot fi îndeplinite numai prin muncă...

Tovarășul Camil Mureșan a terminat ce a avut de spus. Secretarul cercului, studentul C. Codreanu, îi informează pe participanții la momentul științific despre activitatea în ansamblu a cercului. Cîte nu are de spus!

— Cercul nostru a funcționat pînă acum cu trei secții: istorie veche, modernă și contemporană. Lucrările științifice ale studenților s-au bucurat de aprecierea unanimă și la conferința pe țară a cercurilor științifice. Studenții cercetători și-au format deja o oarecare maturizare în interpretarea științifică a problemelor.

Caracteristică e de asemenea îndrăzneala cu care se abordează temele de cercetare, alegîndu-se teme despre care există puțin material bibliografic.

Codreanu a enumerat apoi și alte aspecte ale activității cercului ca: excursiile cu caracter științific făcute în perioada de vacanță la Grădiștea, Gilău, Cetatea Fetei, Arhivele statului din Cluj, comunicările științifice cu cercurile științifice de la Universitățile „Bolyai" și „Parhon"...

Studenții se așteptau ca momentul științific să se termine aci. Inițiativa organizatorilor a mers însă mai departe: prezentarea unei lucrări științifice de către studentul Vlasa Nicolae: „Date noi în legătură cu cultura Criș în Transilvania". Lucrarea încă nu e terminată, dar și în forma actuală prezintă o importanță destul de mare pentru studenți, deoarece tratează despre cultura din neoliticul inferior în Transilvania și regiunile învecinate.

S-au făcut apoi discuții și îndeosebi propuneri. Studentul Lazăr Aurel, de pildă, a propus ca fondul documentar să fie mai accesibil pentru studenți.

La acest moment științific nu s-au făcut înscrieri de noi membrii în cercurile științifice; sperăm însă că mulți studenți vor îmbrățișa curînd munca de cercetare.

Corespondent
O. MIRCEA

Rolul conducătorului *de seminar*

Ni se întîmplă adesea să fim nemulțumiți de felul cum răspund studenții la seminarii; unii dintre ei folosesc un vocabular sărac și uneori inadecvat, se exprimă defectuos, fac confuzii între noțiuni și dau dovadă de o însușire mecanică a cunoștințelor.

Concluzia logică la care ajungem este că există lipsuri serioase în felul în care-și însușesc studenții cunoștințele predate la cursuri.

Cadrele didactice și chiar de multe ori unii dintre studenți ajung la concluzia că seminariile nu corespund în totul rolului ce-l au atît în ceea ce privește conținutul, dar în special în ceea ce privește forma în care se desfășoară.

Iată de ce cred că inițiativa ziarului „Scînteia tineretului" de a dezbate în coloanele sale problema îmbunătățirii muncii în seminar corespunde unei necesități acute. Am urmărit cu un deosebit interes primele articole apărute, iar unele sugestii date de tov. prorector Paul Popescu-Neveanu în ceea ce privește varietatea tipurilor de seminar mi s-au părut foarte bine venite. In treacăt, aș vrea totuși să preciez un lucru. Organizarea unor seminarii în care să se discute un material bibliografic poate avea și un aspect negativ dacă referatul este lucrat de unul sau doi studenți — iar ceilalți nu studiază suficient materialul bibliografic pentru a lua parte la discuții.

SĂ DISCUTĂM...

Din articolele publicate pînă acum se poate desprinde o idee centrală și anume: pentru reușita unui seminar este necesară o anumită „măiestrie pedagogică".

Este un fapt recunoscut chiar de unele cadre cu experiență didactică îndelungată, că e uneori mai greu de realizat un seminar viu și creator, decît o expunere sistematică de cunoștințe într-o prelegere dinainte pregătită.

Conducătorul de seminar trebuie să aibă capacitatea de a sistematiza cunoștințele și a ilustra prin exemple vii concluziile cursului, însă nu sub formă de expunere, ci prin îndrumarea iscusită a discuțiilor, așa fel că acestea să se realizeze prin activitatea creatoare a studenților. Dacă prelegerea se desfășoară după planul și forma în care a fost concepută, seminarul nu poate și nici nu trebuie să se desfășoare după un plan rigid întrucît caracteristica lui esențială este discuția vie, creatoare.

In seminar, studenții pot interveni cu probleme noi, ceea ce nu poate fi prevăzut în planul alcătuit înainte.

Conducătorului de seminar i se cere o sensibilitate deosebită față de interesele studenților și o mare mobilitate în desfășurarea discuțiilor, în afara unei temeinice pregătiri de specialitate și o bogată cultură generală.

In unele cazuri cadrele de specialitate nu dau dovadă de o preocupare permanentă în îndrumarea seminariilor. Lipsa unei pregătiri sistematice din partea conducătorului de seminar care în unele cazuri nu are experiență didactică se reflectă în activitatea seminariilor. Intregul seminar se reduce la o interogare formală a studenților, la o reproducere mecanică a cunoștințelor dobîndite la curs, ca și cum seminarul ar trebui să facă o verificare catihetică a acestor cunoștințe, urmată de aprecierea cu note. In acest fel nu poate fi vorba de educarea atitudinii conștiente creatoare a studenților față de problemele disciplinei respective.

Uneori, volumul de cunoștințe al conducătorului de seminar nu depășește conținutul prelegerilor, ceea ce face ca seminarul să se desfășoare în mod rigid, întrebări și răspunsuri monotone. In aceste cazuri conducătorul evită chiar punerea unor noi probleme și preferă să înlocuiască forma euristică printr-o expunere care-i mai comodă.

Intervențiile inoportune ale conducătorului de seminar sau trecerea cu ușurință a acestuia peste unele răspunsuri inexacte sau incomplecte determină pasivitatea grupei. Dimpotrivă, conducătorul de seminar care-și pregătește amănunțit fiecare seminar stabilind scopul precis și concret pe care-l urmărește, acel conducător care-și organizează planul discuțiilor axîndu-le pe o idee centrală care să fie urmărită în tot cursul seminarului, reușește de cele mai multe ori să dinamizeze grupa.

Comunicarea prealabilă a tematicii seminarului, tematică care ar trebui să cuprindă și unele probleme noi față de cele cuprinse în curs, ar fi într-adevăr un mijloc de stimulare a frecventării orelor de consultații.

Fie că seminarul se desfășoară la nivelul anului I unde accentul cade pe consolidarea și adîncirea cunoștințelor de la curs, fie că e vorba de un seminar la anii II—III unde scopul concret este lărgirea cunoștințelor sau urmărește dezvoltarea gîndirii creatoare, el trebuie să se bazeze pe munca independentă a studenților.

Și aici îi revine un rol de seamă conducătorului de seminar; el trebuie să se ocupe de organizarea activității independente a studenților, să-i îndrume cum trebuie să scoată note la curs, cum să studieze materialul bibliografic, cum să conspecteze, să diferențieze esențialul de neesențial. De aceea, ar fi necesar ca tinerii asistenți și chiar preparatorii să asiste la cît mai multe seminarii ale cadrelor cu experiență. *De asemenea, ar fi indicat ca profesorii să țină din cînd în cînd cîte un seminar pentru a face o mai strînsă legătură între curs și seminar.*

Catedrele de pedagogie și cabinetele metodologice din cadrul institutelor de învățămînt superior ar putea iniția o pregătire metodologică pe specialități a conducătorilor de seminarii.

Pentru stimularea activității unor grupe în seminarii, ar putea fi invitați studenți aparținînd unor alte grupe care au obținut rezultate bune, pentru a expune în mod amănunțit metodele lor de lucru. Desigur acestea sînt doar cîteva sugestii. Ele nu au pretenția de a epuiza problema.

ELVIRA GOLDMAN
asistentă
Universitatea „Al. I. Cuza"-Iași

CAMPIONATELE UNIVERSITARE

Drapelul campionatelor universitare ridicat pe un catarg înalt va flutura în Orașul Stalin, încă multe zile de-acum încolo. Sub semnul lui își vor afirma acum talentele mulți sportivi cu perspective din cadrul Institutului

Acum sîntem abia în prima fază a campionatelor — faza pe institut. Cu toate că pînă la 15 noiembrie era timp suficient pentru desfășurarea competițiilor, noi ne-am grăbit pentru a nu ne trezi cu surpriza îngrămădirii programului în ultimele zile. Eșalonarea programului pe săptămîni ne permite să folosim bine bazele sportive, să asigurăm continuitatea pregătirii studenților pentru campionate.

Festivitatea de deschidere bine pregătită în continuarea căreia s-au desfășurat întreceri pentru precizarea celor mai buni jucători de volei din institut, a avut o înrîurire deosebită asupra studenților. Oferirea cupei și titlului de campion pe institut ca și a premiilor — stilouri, creioane mecanice, au stimulat participarea studenților.

Fiecare facultate e reprezentată printr-o echipă de volei, baschet, fotbal și printr-un număr nelimitat de studenți la atletism, gimnastică, tir. Dintre aceștia se vor selecționa reprezentanții pentru concursul pe institut.

Pregătirile pentru toate aceste competiții cer destul efort.

Pentru început ajutorul comitetului U.T.M. pe institut era aproape inexistent, în ultimul timp însă el s-a făcut mult simțit. Așa dar neajunsurile de la început au putut fi înlăturate.

Ne-au sprijinit din plin și președintele comitetului de organizare a concursurilor, tovarășul decan Hoff și antrenorul de volei Marin Gheorghe, proaspăt absolvent al Institutului de cultură fizică.

Deocamdată s-au stabilit campionii pe institut la volei. Facultatea de silvicultură s-a clasat pe primul loc.

Se dă lupta în continuare pentru titlul de cei mai buni sportivi la fiecare disciplină, pentru cel mai bun student la sport și învățătură.

Corespondent
C. DIACONESCU

Activitatea organizațiilor U.T.M. din facultăți

Cu ajutorul colectivului

Era ultima oră și toți așteptau să sune. Asistentul de economie politică își nota ceva în carnețel, iar studentul Băloi Ioan ședea în picioare, amărît că iar nu știuse nimic. Amărît de fapt nu era, nu i se întîmpla chiar rar, dar aceasta era figura pe care o lua în astfel de ocazii, pentru a mai scurta din morala asistentului. Prea puțin îi păsa de fapt și de morală, dar se simțea umilit: el student în anul IV să fie cicălit ca un școlar. Dar trebuia să tacă. Regulamentul e regulament și el trebuia să termine Facultatea de agronomie. S-o termine. Atît. Incolo...! „Trebuie să fii șmecher în viață, altfel o pățești". Și un licăr de șiretenie îi strălucea în ochii ce voiau să pară posomorîți.

Soneria înfioră cu sunetul ei strident liniștea apăsătoare din sală. In sfîrșit, răsuflă ușurat Băloi — am scăpat. Și se așeză în bancă, dînd un ghiont semnificativ prietenului Guță. Se pregăteau de plecare, cînd Magder Zisu, organizatorul U.T.M. ieși în față, rugîndu-i să mai întîrzie cîteva clipe.

— Iar vreo ședință „fulger"— gîndi încîudat Băloi. Ce nu-și văd și „ăștia" de treabă? Dar se resemnă strîngînd din buze a plictiseală. Am s-o suport și pe asta. Și făcu din cap a lehamite.

Se gîndea aiurea, cu privirile pe fereastră, departe de tot ce avea să se întîmple în jurul lui, cînd, pe neașteptate, își auzi numele.

Organizatorul propunea grupei discutarea lui Băloi. Ce vor ce mai vor, se gîndi el Corigent n-am rămas decît așa „întîmplător", cîteodată, disciplinat sînt, ce vor? Dar nu despre asta era vorba. Intr-adevăr Băloi lua deobicei examenele căci era băiat inteligent. In plus, știa să se agațe de orice pai. Făcea cîte o noapte albă înaintea examenului, și-l lua. Să-i fi rămas însă ceva din toată materia, nu asta n-ar putea spune nici el. După cîteva zile se topea totul.

Și tocmai acest lucru îl punea organizatorul în discuție, ce va ajunge Băloi cînd va fi inginer? Ce se va alege de onoarea facultății, de oamenii pe care numai îi va încurca? Cu ce rost termină el facultatea?

La început, Băloi ascultă cu indiferență. „Eh, o să se termine și asta". Dar iată că după organizator mai iau și alții cuvîntul. Prietenii lui, colegii lui îl judecau. Cu ce drept? Un val de indignare îi năvăli în obraji. Se simți jignit și umilit. Vru să se scoale să-și ia servieta și să plece dar se stăpîni — și ascultă.

Iată, Popa Ilie vorbea cald, fără patimă, cu un glas umbrit de dojană, un glas ce suna nu cu răutate ci cu prietenie. Il descrie pe el, inginerul Băloi, într-o comună, să zicem chiar în Armășeștii lui. Va sosi acolo, lumea îl va primi cu dragoste și-l va saluta respectuos zicînd:

— Inginerul învățătorului Băloi.

Tată-său era om de ispravă în Armășești, se putea ca băiatul să fie altfel?

Oamenii vor veni să-l ceară sfaturi — de, el e învățat — să-i scoată din încurcătură cînd întîmpină greutăți, să-i învețe Ce va face atunci inginerul. Băloi? Desigur nimic. Sau va spune lucruri de care au să se crucească și țăranii. Vor începe sătenii să șușotească pe la colțuri, să-i spună lui taică-său că băiatul habar n-are și acestuia au să-i roșească obrajii de rușine pentru el.

Băloi ascultă uimit. Revolta mîniei jignite se ciocnea de adevărul acesta simplu, atît de simplu că-l dobora. La asta nu se gîndise. Ce va face după terminarea facultății! Prietenii începură să discute și despre cauzele care l-au adus aici. Da, vorbeau despre copilăria lui, despre anii din liceu, despre șmecheria cu care se împopoțonase încă din primii ani de facultate. Amintirile începură să-l fure. Se vedea copil, pe ulițele din Armășești. Invăța cel mai bine băiatul învățătorului și copiii se simțeau mîndri în preajma lui. De atunci a început să i se pară că el e ceva mai deștept. Și o arăta în fiecare ocazie. Tatăl său n-a observat. Era mîndru cu băiatul.

A trecut apoi la liceul din Caracal. La început și aici a învățat bine, dar mai apoi i s-a părut că asta n-ar fi mare pricopseală. Voia să facă pe eroul, pe omul care nu se teme de nimic. Sfida profesorii, nu purta niciodată număr, dădea colegilor sfaturi ce i se păreau pline de importanță.

— Ce știți voi mă ce-i viața?

Dar era băiat inteligent și lua examenele. Asta îi mărea și mai mult faima și se simțea bine.

Tatăl său și-a manifestat dorința ca fiul să se facă inginer agronom. Băiatul a acceptat. Ii era indiferent nu se gîndise niciodată ce să ajungă. Și a intrat în Institutul agronomic din Craiova, la facultatea de agronomie.

Gîndurile acestea venite din două părți — de la colegi — și de la el — începură să-l muncească. Și pentru prima dată elevul de la Caracal încerca să-l condamne, să-l învinuiască pe el, studentul Băloi Ion din anul patru. Ce va ajunge în viață, ce se va alege de el? Pentru ce dusese pașii elevului pe căi cît mai depărtate de școală, de ce-l făcuse să bată bulevardele? Cu ce s-a ales din examenele pe care le-a luat? Se simțea cu un cap mai sus decît ceilalți. Cum va trece însă examenul vieții? Va trebui să-și facă atunci caietele ce nu le-a făcut pe vremea cînd nu voia să poarte șapcă și număr, conspectele ce le credea aiureli în anii studenției. Altfel, viața o să-l azvîrle, o să ajungă de rîs, da, da, el deșteptul Băloi. Inteligența nu-l va ajunge. Nu se bazează pe nimic, pe nimic!

Și gîndurile lui izvorau parcă din gura colegilor. Broboane de năduseală îi înrourau fruntea. O desnădejde, pentru prima dată în viață, îl încerca ciudat de dureros. Ce va face, da ce va face?

De alături se ridică Guță Ion prietenul lui cel mai bun, studentul ce cutreierase ani de zile prin facultățile din București, Iași și ajunsese în sfîrșit în Craiova, studentul ce suferise din pricina instabilității lui și care acum în anul IV se schimbase. El îi vorbea prietenului Și Băloi asculta din ce în ce mai uimit. Locul încrederii superficiale îl lua desnădejdea.

Dar Guță a observat zbuciumul prietenului. Cuvintele lui îi demonstrau că încă nu-i totul pierdut, că încă nu-i tîrziu. Mai sînt doi ani. Cîte nu se pot face în doi ani? Se poate recupera, dacă nu totul, cea mai mare parte. Viața nu-l va primi ca pe o povară, viața îl va întrebuința. Și va simți și el, ce înseamnă bucuria unei munci împlinite.

O tăcere grea se așternu cînd Guță șezu jos. Băloi părea o părticică de mare, în care o furtună năprasnică biciuia totul. Colegii vedeau, simțeau și așteptau.

Dacă colegii i-ar fi vorbit altfel, dacă l-ar fi judecat aspru și l-ar fi tras la răspundere, ce lesne i-ar fi sfidat. Dar îi vorbiseră ca prieteni, îi arătaseră ceea ce el nu văzuse, cu durere, cu amărăciune, cu speranță.

N-a mai putut răbda. S-a ridicat din bancă, cu ochii plini de flăcări, hotărîți. Se simțea rușinat că a ajuns aici, că face de rîs pe acești oameni atît de apropiați, care se interesează ca de propria lor soartă, de viața lui, a lui...

Glasul îi sună plin de o emoție grea dar sinceră.

— Da prieteni aveți dreptate. Băloi așa a fost, dar nu va mai fi. Și se așeză la loc. Pentru colegi acest lucru însemnă mult. Răsuflară ușurați și-l priviră cu multă prietenie și recunoștință.

A doua zi studentul Băloi veni pentru prima dată în viață cu conspect și bine pregătit la seminar Grupa se simțea mîndră, prietenia își spusese cuvîntul.

Iși va ține însă Băloi hotărîrea? Deprinderile unei vieți care are în urmă ani întregi, nu se destramă așa ușor. Colegii lui să nu uite asta. Și rodul prieteniei lor va fi un om întreg, util, redat pentru totdeauna vieții.

VASILE TINCU

Expoziție studențească

S-a creat tradiția ca anual, conducerea Facultății de arhitectură din București să organizeze expoziția lucrărilor executate în vacanța de vară de către studenții anului I

Și anul acesta în localul facultății a fost amenajată o asemenea expoziție. Peste 30 de studenți expun lucrări executate în lunile de vară, rod al călătoriilor făcute prin țară Studentul Adrian Vișan expune numărul cel mai mare de planșe: 18. Preferința desenatorului se îndreaptă spre zugrăvirea peisajului citadin. Sub pana lui reînvie colțuri cunoscute, familiare, intime ale Bucureștiului, Constanței și altor orașe, lucrate în tonuri discrete, calde

Lucrări mai expun studenții D. Sbierea, Mariana Stoian, Viorica Costea, Cornel Dumitrescu și alții.

O precizare în legătură cu doi dintre aceștia. Dacă peisajul lui Sbierea suferă de un colorit facil, naiv, execuția tehnică dovedind suficientă stîngăcie, interesul manifestat de Mariana Stoian pentru arhitectura veche țărănească își găsește o inteligentă expresie în care precizia desenului se îmbină cu un profund simț al detaliului.

Socotim această expoziție ca o încercare meritorie a conducerii facultății de arhitectură de punere în valoare a capacităților creatoare ale studenților din anul I.

Ne exprimăm totodată regretul pentru numărul relativ mic al studenților care-și expun lucrările în cadrul acestei expoziții, cu atît mai mult cu cît toți cei din anul I au lucrat în timpul verii schițe. In acest caz, rezerva și prudența nu și-au găsit justificarea.

I. DELEANU

„Scînteia tineretului"
11 octombrie 1956 pag. 2-a

Cheltuieli MARI — rezultate MICI

Gospodăria agricolă din Cristian are destule braţe de muncă. La lucru însă vin prea puţini, pentru a satisface nevoile. Simplu vizitator să fii şi o asemenea situaţie te îngrijorează. Dar mi-te să reprezinţi încrederea adunării generale, care ţi-a dat conducerea gospodăriei? Cu toate acestea consiliului de conducere puţin îi pasă.

Lucrurile, deşi nu lipsite de complicaţii, stau cam aşa. Chiar şi în gospodăria colectivă, felurite interese fac ca oamenii să aibă nevoie de bani nu doar cînd se împart veniturile, ci şi în restul anului. In primii ani însă, conducerea gospodăriei colective nu a observat fenomenul acesta, sau pur şi simplu nu l-a luat în seamă. Unii oameni se vedeau totuşi siliţi să-şi rezolve într-un fel problemele. Atunci, calea aleasă de cîţiva a fost aceea de a părăsi gospodăria şi de a se angaja la întreprinderi de stat, cum au procedat de pildă Marin Marcu şi Ion Staicu. Alţii, cum este Gheorghe Coşuleţ, nu au luat calea întreprinderilor ca să muncească permanent ci au prins a se tocmi cu ziua, pe unde puteau. In sfîrşit, alţii — amintim pe Iosif Dobran —au urmat o a treia cale: şi-au făcut rost de cai şi căruţe şi s-au apucat de cărăuşie. La început au fost puţine familiile care, minate de unele nevoi reale, au procedat aşa: două-trei. Pe urmă însă, numărul lor a crescut. Deşi un mare număr de familii a încetat să mai vină la lucru, gospodăria a rămas totuşi cu aceeaşi suprafaţă de pămînt, cu aceleaşi nevoi de producţie. In plus, gospodăria colectivă avea un plan: să lărgească sectorul zootehnic, să întărească secţiile anexe, să înalţe construcţii. Toate acestea cereau braţe de muncă. Dar de unde să le iei, cînd nu-ţi ajung oamenii nici pentru muncile din cîmp? Moment greu şi destul de complicat!

— Ce-i de făcut? — s-a întrebat conducerea gospodăriei, către primăvară.

Gheorghe Alexandru a ridicat glasul, cam cu ton de decret:

— Îi excludem pe cei care ne-au părăsit şi ne vedem de treabă.

— Ce rezolvi cu asta? — l-a întrebat cineva.

Gheorghe Alexandru a ridicat din umeri de astă dată. In schimb Emilian Borcea, preşedintele, s-a supărat:

— Dece să nu-i dăm afară? Ce atîta muncă de lămurire?

Şi, fără prea multă vorbă, a scos din casa gospodăriei 15.000 lei, cu care a plătit zilieri la întreţinerea culturilor. Membrii gospodăriei care veneau la lucru, împreună cu zilierii, n-au acoperit totuşi necesarul braţelor de muncă. Atunci au fost trimişi în cîmp meseriaşii. Treaba asta însă a costat gospodăria 27.323 lei, pe care i-ar fi realizat atelierele, dacă meseriaşii ar fi fost lăsaţi la munca lor, suma nu numai că se realiza, dar se şi depăşea, pentru că posibilităţi sînt destule.

In acelaşi timp a început construcţia grajdului şi a cîtorva silozuri. Oameni de specialitate are gospodăria, dar tocmai aceia nu vin la lucru. Aşa că şi aici s-au angajat oameni din afară, care sînt plătiţi cu 4 lei pe oră. Pînă în prezent, grajdului abia i-au fost ridicate zidurile. Cu toate astea s-au plătit 54.475 lei.

Iată deci, aproape 100.000 lei cheltuiţi cu atîta uşurinţă, fără să mai vorbim că alte aproximativ 15.000 lei vor trebui plătite acum, pentru recoltatul cicoarei şi sfeclei de zahăr; iar grajdul, dacă situaţia nu se va schimba, va necesita încă vreo 80.000 lei, pînă va fi gata.

Se pune acum întrebarea: exista vreo cale care să pună capăt irosirii fără milă a banilor gospodăriei colective? Răspunsul nu poate fi decît afirmativ. Da exista, şi ea continuă să existe şi în prezent: colectiviştii să primească avansuri în bani! Aceasta ar face ca acei membri ai gospodăriei, care din cauza lipsei de bani au plecat — să revină, iar pe ceilalţi i-ar stimula mult. Faptul însă nu trebuie privit aşa cum îl priveşte şi acum consiliul de conducere — mai ales Emilian Borcea şi Gheorghe Alexandru.

— Ce mare lucru sînt aceşti bani dacă-i împarţi la zilele muncă planificate de gospodărie!? — zic ei.

Lăsînd la o parte tonul cu care numiţii tovarăşi fac această afirmaţie, constatăm că banii ce s-au scos din punga gospodăriei reprezintă cu adevărat un lucru mare: reprezintă 1,5 lei la zi-muncă.

Dar consiliul de conducere mai vînează şi alte aşa zise argumente:

— Poate că am fi dat avansuri în bani, însă n-am putut, n-am avut de unde. Şi apoi s-ar fi cuvenit sume mici.

De ce s-ar fi cuvenit sume mici? Să nu ne întoarcem decît în primăvară...

In aprilie s-a folosit acest procedeu, cu titlul de experienţă. Unor membri ai gospodăriei, care nu şi-au văzut de treabă, li s-au cuvenit, într-adevăr, sume mici. Dar Mihai Kaşper, care a venit la gospodărie ori de cîte ori a fost de lucru, a primit peste 500 lei. Alexandru Man a primit, de asemenea, 450 lei. Nu sînt acestea exemple care dovedesc şubrezenia „argumentului"?

Mai departe: cum nu s-a putut şi nu a fost de unde să se dea avansuri în bani? Vrînd-nevrînd, gospodăria a irosit totuşi aproape 100.000 lei, sumă ce face parte din totalul veniturilor băneşti care se ridică, de la 1 ianuarie şi pînă la 20 septembrie, la cifra de 274.478 lei. In plus, este cunoscut faptul că sectoarele productive ale gospodăriei asigură venituri băneşti în tot timpul anului. Iată deci că şi acest „argument" cade, asemeni unei perdele desprinse din ultimul cui, dincolo de care se vede, în toată goliciunea ei, lipsa de preocupare şi de perseverenţă a consiliului de conducere, poziţia lui cu totul greşită faţă de interesele, de nevoile fireşti ale colectiviştilor. Pentru că, după repetate intervenţii ale organelor raionale, Emilian Borcea şi Gheorghe Alexandru susţin şi acum că acei membri ai gospodăriei colective care au plecat să lucreze în alte părţi, trebuie sau „cernuţi, să ne scăpăm de ei", sau „strînşi cu uşa, să vină din nou la noi". Nu! Categoric — nici una, nici alta. Marea majoritate a celor care nu vin la muncă sînt totuşi oameni cinstiţi, care lucrează în altă parte numai pentru că sînt împinşi de greutăţi obiective, pe care conducerea gospodăriei nu vrea să le înţeleagă. Ei trebuie făcuţi să înţeleagă că locul lor este în gospodăria agricolă colectivă. Dar nu aşa. Nici cu „prelucrări" sau cu „lămuriri" în şedinţe interminabile. Ci cu fapte, în miezul cărora se află puterea convingerii. Cu fapte în stare să îmbine armonios interesele gospodăriei agricole colective cu cele ale colectiviştilor. Şi la Cristian, unul din aceste fapte, cel mai eficace poate, trebuie tradus prin acordarea de avansuri în bani colectiviştilor. Treabă care, cu toată aglomerarea muncilor din campania actuală, nu mai poate fi, totuşi, amînată.

C. SLAVIC

Ce economii realizaţi?

(Urmare din pag. 1-a)

însemnătatea iniţiativei tinerilor de la uzinele „Progresul"-Brăila a vorbit secretarul comitetului U.T.M. tov. Stoica Gheorghe.

„Tinerii din uzină — a spus el — vor economisi pînă la 7 Noiembrie materiale, scule şi piese egale în valoare cu preţul de cost a 75 chiulase de tractor I.A.R.".

Numeroşi tineri, printre care responsabilul brigăzii de la chiulase — secţia turnătorie — Cucu Dumitru, au luat apoi cuvîntul, pronunţîndu-se împotriva risipei de materiale şi a rebuturilor.

Pentru o precisă evidenţă contabilă a economiilor ce se vor realiza, s-au tipărit şi introdus fişe de economii pentru fiecare secţie, brigadă, echipă şi schimb. De asemenea s-au organizat trei posturi utemiste de control care au menirea să supravegheze îndeplinirea angajamentului luat de tineretul uzinei.

Este important de arătat că zeci de muncitori vîrstnici, din diverse secţii şi-au exprimat dorinţa să se încadreze în acţiunea tinerilor de la uzinele „Progresul"-Brăila.

Corespondent
NICOLAE PLUGARU

Intreprinderea de utilaj Medgidia: Costul unei tone şi jumătate piese de schimb

CONSTANŢA (de la corespondentul nostru).

Orice tînăr din întreprinderea metalurgică de utilaj Medgidia, şi unii chiar din conducerile secţiilor, îşi spun că realizarea economiilor stă de mult timp în atenţia lor şi că s-au adunat poate sume uriaşe. Dar cum şi cît — nu se cunoaşte. Se ştie că la montarea motoarelor reparate se recondiţionează importante piese de schimb.

Cît valorează ele la un loc — aceasta însă nu se ştie.

Ion Tudor, responsabilul brigăzii de tineret de la motoare vorbea celor din jur:

— Vedeţi — luă un şurub de jos şi îl arătă — dacă am refileta acest şurub, chiar cu o dimensiune mai mică, l-am putea folosi şi am înlocui astfel un şurub nou.

Alt tovarăş amintea că se pot realiza economii însemnate prin recondiţionarea supapelor, a resorturilor de supape, prezoanelor şi a altor piese. Astfel de discuţii au avut loc în multe brigăzi.

După ce propunerile au fost discutate cu maiştrii şi cu şefii sectoarelor, brigăzile şi-au formulat angajamentul.

Iniţiativa tinerilor de la „Progresul"-Brăila de a realiza economii egale cu preţul de cost al unor importante produse finite a devenit cunoscută în toate sectoarele întreprinderii. Oţelarii, membri ai secţiei tineretului, aveau să-şi spună şi ei cuvîntul. Discutarea în colectiv a propunerilor tovarăşilor Constantin Petrişor, Gheorghe Ene şi Gheorghe Bordei a scos la iveală numeroase căi pentru realizarea unor importante economii: la electrozi, la energia electrică, prin prelungirea duratei de funcţionare a boltei cuptorului etc. Cu metalul economisit oţelarii au hotărît să elaboreze o şarjă de oţel.

Mulţi considerau fabrica de oxigen mai ales pentru faptul că se afla izolată în fundul curţii, ca o anexă a întreprinderii. Colectivul său însă, format din tineri, s-a încadrat şi el în lupta tineretului din uzină.

Teodor Cristenco, responsabilul secţiei, după ce s-a consfătuit cu tinerii de aici, a hotărît ca prin economisirea leşiei de sodă caustică, şi uleiului, să înscrie 4500 lei economii pînă la 7 Noiembrie.

De vreun an, în sectorul 5 stau îngrămădite într-un colţ o serie de piese de autocamion rebutate. Din iniţiativa strungarilor ele vor fi recondiţionate aducînd o economie de peste 3000 lei.

Punerea în funcţiune a dispozitivului de ars, sudat şi izolat sîrmă, construit de tînărul inginer Nicolae Filc, va aduce în luna aceasta alte economii: peste 2000 lei.

In ziua mitingului, aproape toţi membrii comitetului U.T.M. aveau de făcut cîte ceva. Cerînd s-au adunat numeroşi tineri. In cuvîntul său, inginerul Gheorghe Petreanu, locţiitorul secretarului comitetului U.T.M. a formulat angajamentul totalizat: „Pînă la 7 Noiembrie vom realiza economii egale cu preţul de cost al unei tone şi jumătate piese de schimb pentru tractoare".

Informaţii

Miercuri au sosit în Capitală dirijorul şi pianistul Carlo Zecchi şi violoncelistul Enrico Mainardi.

Artiştii italieni vor da recitale: la 15 octombrie la Cluj, iar în 16 şi 20 octombrie la Bucureşti. La 18 octombrie, Carlo Zecchi va apare la pupitrul Orchestrei simfonice Radio.

*

Delegaţia Crucii Roşii a Republicii Federale Germane compusă din dr. Heinrich Weltz cu soţia şi Kurt Wagner, membru al Comitetului executiv al Crucii Roşii a R.F. Germane, care au sosit în ţara noastră la invitaţia Crucii Roşii a R.P.R. pentru un schimb de experienţă în probleme de Cruce Roşie au făcut o vizită în oraşul Constanţa.

Miercuri la amiază a sosit la Iaşi orchestra Filarmonicii de stat din Belgrad.

In gară, compozitorul Achim Stoia, directorul Filarmonicii de Stat din Iaşi a rostit un cuvînt de bun sosit. A răspuns Kresimir Baranovic, dirijor şi conducătorul artistic al Filarmonicei din Belgrad.

In cursul după amiezii oaspeţii iugoslavi au vizitat instituţii şi monumente de artă din oraş.

Seara, la Teatrul Naţional a avut loc un concert simfonic extraordinar, dirijat de Kresimir Baranovic. Programul a cuprins lucrări de Beethoven, Weber, Respighi şi Baranovic.

Concertul s-a bucurat de succes.

Oaspeţi de peste hotare

Miercuri la amiază oaspeţii mexicani dr. Enrique Sade Quiroga, preşedintele Comitetului de luptă pentru pace din regiunea Laguna (Mexic) şi pictorul Oscar Frias, membru în Consiliul naţional al păcii din Mexic, care vizitează ţara noastră în cadrul „vacanţelor păcii", au făcut o vizită la Comitetul naţional pentru apărarea păcii din R.P.R. Oaspeţii au fost întîmpinaţi de acad. dr. V. Mîrza, membru al Comitetului naţional pentru apărarea păcii din R.P.R., dr. Dan Foglu, vicepreşedinte al Comitetului de luptă pentru pace al Capitalei, de activişti ai Comitetului naţional pentru apărarea păcii din R.P.R.

Oaspeţii mexicani au împărtăşit celor prezenţi impresiile lor din vizita făcută în ţara noastră. „Ne-au impresionat foarte mult — a spus Oscar Frias — progresele dv. în domeniul industrializării. Ceea ce ne-a interesat îndeosebi dat fiind că şi Mexicul este o ţară petroliferă, este faptul că dv. în cîţiva ani aţi reuşit să fabricaţi utilaj petrolifer greu. In această materie există la noi încă greutăţi.

Dr. E. Quiroga a spus între altele:

„Am fost profund impresionat de ceea ce s-a realizat în ţara dv. pentru om. In hoteluri şi vile elegante, în care altădată nu pătrundea decît un număr restrîns de oameni, astăzi îşi petrec concediul de odihnă oameni simpli, muncitori, funcţionari. Peste tot am văzut vitrine cu cărţi, biblioteci, case de cultură şi ne-a impresionat numărul mare al cititorilor. In tot cursul vizitei am cunoscut dragostea fierbinte pentru pace a poporului dv. şi hotărîrea cu care el luptă pentru o viaţă tot mai fericită, pentru apărarea păcii".

Oaspeţii au vorbit de asemenea despre lupta poporului mexican pentru pace interesîndu-se totodată de mişcarea pentru pace din ţara noastră.

Intîlnirea s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească.

(Agerpres)

Primirea de către ministrul Afacerilor Externe a însărcinatului cu afaceri ad-interim al R. D. Vietnam

La 10 octombrie ministrul Afacerilor Externe, Grigore Preoteasa a primit în audienţă pe însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Democrate Vietnam la Bucureşti, Fan Van Su.

Insărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Democrate Vietnam a înmînat ministrului Afacerilor Externe scrisorile sale de prezentare.

Veşti din regiunea Baia Mare

70.000 de km.

De patru ani şoferul utemist Grigore Miclăuş de la I.A.R.T.-Baia Mare străbate fără contenire drumuri de pădure pline de hîrtoape şi noroi. Nu o dată cînd se întoarce din cursă, prietenii glumesc pe seama maşinii lui: „Ce-ai făcut Grigore? Ai colectat tot noroiul de pe munte?" In ochii albaştri ai şoferului se aprinde o pîlpîire jucăuşă şi faţa-i încruntată pînă atunci se destinde într-un zîmbet cald.

— Nu exteriorul reprezintă maşina. Ascultaţi motorul. Bate ca un ceas de precizie.

După ce suie maşina pe rampa de gresaj, coboară de la volan şi mîngîind cu palma caroseria metalică, i se adresează autocamionului ca unui prieten: „Hai Hercule, să-ţi fac toaleta, pe urmă să vedem dacă le mai dă mîna să rîdă de noi". Indiferent că este dimineaţă, indiferent că peste noapte nu a închis ochii, că ajutorul de şofer dă semne de nerăbdare, Grigore Miclăuş nu pleacă din garaj pînă nu spală şi gresează maşina, pînă nu revizuieşte motorul. „Hercule" (aşa cum şi-a botezat autocamionul ZIS 150) după ce a parcurs 70.000 km. fără reparaţii generale, consumă ulei numai atît cît prevăd indicaţiile de fabricaţie. Metodele prin care Grigore Miclăuş îşi depăşeşte lunar planul în medie cu 46 la sută nu constituie un secret pentru nimeni. Dimpotrivă, utemistul mărturiseşte tuturor tinerilor cheia succeselor sale: „Sînt fruntaş datorită atenţiei pe care o acord „nimicurilor". De exemplu: în timpul staţionărilor de încărcare şi descărcare revizuiesc maşina. Un şurub nestrîns la timp poate provoca o pană destul de gravă. Schimb cu regularitate uleiul, gresez şi spăl maşina ori de cîte ori e nevoie, folosesc raţional puterea motorului, evit jocurile şi vitezele mari. Dacă întotdeauna ţii seamă că e mai uşor să preîntîmpini defecţiunile decît să le remediezi, e imposibil să nu depăşeşti planul de transport".

Grigore Miclăuş s-a angajat în faţa organizaţiei de bază U.T.M. să parcurgă 100.000 km. fără nici o reparaţie generală. Există condiţii care favorizează sau nu împlinirea unui kilometraj ridicat. Una e să circuli pe drumuri naţionale pietruite sau asfaltate şi alta e să transporţi buşteni din vîrfuri de munte pe drumeaguri desfundate. Pe astfel de drumeaguri nu e uşor să devii şofer sutamilist. Dar sîntem siguri că utemistul Grigore Miclăuş îşi va respecta cuvîntul.

Corespondent
GHEORGHE DOBRE

Primul spectacol, primul examen

In seara zilei de 18 octombrie, Teatrul de Stat Baia Mare va inaugura noua stagiune. Primul spectacol, primul examen din acest an. Poate că unii dintre spectatori nu ştiu ce s-a întîmplat peste vară în clădirea lăcaşului de cultură. Lor li se adresează rîndurile ce urmează.

Au trecut mai bine de 3 luni de cînd uşile teatrului s-au închis pentru spectatori şi-au fost deschise pentru muncitorii constructori. Intreaga clădire s-a transformat în şantier: schele, var, fluierăturile disonante ale zugravilor, miros de baiţ şi frecventele îndemnuri: — „Dă-i zor! Octombrie bate la uşă!".

Sala de spectacole după ce a trecut prin zarva renovărilor, a început să întinerească: tencuială nouă, loji proaspăt amenajate, ornamente sculptate... In acelaşi timp se îndeplinea o veche dorinţă a actorilor: o sală de repetiţii cu acustică adecvată.

Pînă la terminarea sălii de repetiţie, în „atelierul de măiestrie", instalat provizoriu într-o încăpere mai izolată, actorii pregăteau viitorul repertoriu. De nenumărate ori noaptea tîrziu cînd „şantierul" devenea pustiu, în „atelierul de măiestrie" continuau repetiţiile actorii. „Veteranul" Iancu Economu, în etate de 63 ani, tînărul Ion Niciu (promoţia 1956) împreună cu toţi membrii colectivului nu se dădeau bătuţi pînă ce cuvîntul sau mişcarea interpretului nu se identifica cu personajul piesei.

Din bogatul repertoriu spicuim cîteva titluri: „Clubul căpitanilor celebri", „Marele bijutier" (în limba maghiară), „Tartuffe", „Răzbunarea sufletului", „Hoţii" şi două piese originale aparţinînd tînărului scriitor Ludovic Brukştain şi tinerei scriitoare în limba maghiară F. Maria.

Pentru ţărănimea muncitoare din regiune, colectivul teatrului a întocmit spectacole speciale care abordează probleme legate de transformarea socialistă a agriculturii.

„Spectatorii sînt cei mai buni prieteni ai noştri şi cer de la noi realizări de înaltă ţinută artistică. După munca depusă de membrii celor două secţii ale teatrului (maghiară şi romînă) sînt îndreptăţiţi să cred că nu vom dezminţi încrederea spectatorilor. Aşteptăm cu emoţie întîlnirea cu publicul" — mi-a mărturisit tînărul regizor Petre Meglei.

In seara zilei de 18 octombrie, publicul se va convinge că lucrătorii teatrului de stat din oraşul lor au depus o muncă rodnică.

Corespondent
A. BARTA

Chemarea toamnei

Ziua de 3 octombrie a fost senină şi călduroasă. Frunzele uscate, risipite de vînt prevesteau însă apropierea zilelor mohorîte şi umede.

Intr-o discuţie avută în acea zi cu un activist de la Comitetul orăşenesc U.T.M. Baia Mare, acesta mi-a spus:

— Dacă vrei să descoperi una din chemările toamnei, vino mîine la sediul comitetului orăşenesc. „Chemările toamnei la sediul U.T.M.-ului?" Dacă nu l-aş fi ştiut om serios, îl luam drept glumă afirmaţia sa ciudată.

A doua zi am ajuns la sediul comitetului orăşenesc aproape de ora prînzului. La poartă m-am întîlnit cu 12 tineri îmbrăcaţi cu haine groase şi cu valize în mîini. Printre ei se aflau cunoscuţii fruntaşi în producţie Gh. Silaghi, Florin Chinţa, Nicole Baba, Gh. Salajan şi alţii. Am bănuit că pleacă într-o excursie şi în loc de bună-ziua i-am întrebat:

— Incotro?

— La S.M.T.-ul din Pribileşti să dăm o mînă de ajutor în campania de însămînţări de toamnă. N-ai citit chemarea comitetului U.T.M.? Nu vii cu noi? — mi s-a adresat în treacăt Gheorghe Silaghi. Nu i-am răspuns. In minte mi-a apărut ţarina ce aşteaptă să primească în plapuma ei seminţele pîinii, o brigadă de tractoare mînată de tinerii băimăreni, iar deasupra lor, pe cerul albicit de vînturi, un stol de cocori lopătau spre miazăzi.

Din acea clipă mi-am pierdut liniştea. De-abia aştept să răspund „prezent" la chemarea toamnei.

Corespondent
IOSIF SILAGHI

LUNA MARII PRIETENII

Membrii delegaţiei sovietice la sărbătoarea Lunii prieteniei romîno-sovietice

Stoletov Vsevolod Nikolaevici

Conducătorul delegaţiei oamenilor de cultură şi artă sovietici care ne vizitează ţara cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice este una din personalităţile marcante ale ştiinţei şi pedagogiei din U.R.S.S.

V. N. Stoletov s-a născut în anul 1906. Pasionat de ştiinţele agrotehnice, V. N. Stoletov studiază la Academia de Ştiinţe agricole „Timiriazev" din Moscova.

După terminarea studiilor, V. N. Stoletov devine unul din cercetătorii secţiei de agrobiologie de pe lîngă Institutul de Genetică al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., consacrîndu-şi mulţi ani din viaţă cercetărilor de specialitate.

Pentru descoperirile şi lucrările sale valoroase V. N. Stoletov este numit cercetător din 1948 la Academia de Ştiinţe agricole „Timiriazev", unde lucrează şi în prezent la catedra de genetică şi selecţia plantelor.

V. N. Stoletov a adus şi aduce o importantă contribuţie în domeniul studierii legilor de modificare a plantelor. V. N. Stoletov îşi continuă elaborarea lucrării sale despre: „Legile privind modificarea formei plantelor".

Din 1951, V. N. Stoletov ocupă şi funcţia de locţiitor al Ministrului Invăţămîntului Superior din U.R.S.S.

Iraklii Luarsabovici Andronikov

Născut în 1908, Iraklii Luarsabovici Andronikov a absolvit facultatea de istorie şi filologie a universităţii din Leningrad. Este cunoscut nu numai ca scriitor, dar şi ca povestitor al propriilor lui nuvele.

I. L. Andronikov desfăşoară de asemenea o bogată activitate de critic literar, consacrîndu-şi o mare parte din muncă cercetării vieţii şi operei marelui poet rus M. I. Lermontov. Teza sa cu care a obţinut titlul de candidat în ştiinţe filologice este „Lermontov în Georgia în anul 1837".

Printre alte lucrări ale lui I. L. Andronikov se numără volumul „Descoperire la Taghil" (1956), scris pe baza unor noi documente asupra vieţii şi operei lui Puşkin descoperite de autor.

A publicat de asemenea schiţe şi nuvele în diferite culegeri şi reviste.

Aleksei Petrovici Maresiev

Este născut în 1916. După absolvirea şcolii, Maresiev a muncit ca strungar. In 1934, Comitetul raional al Comsomolului din Kamîşin îl trimite să lucreze pe şantierul oraşului Komsomolsk. Simţind o puternică atracţie pentru aviaţie, el studiază, paralel cu munca, arta zborului. In 1940, termină şcoala militară de pilotaj.

Pilot combatant pe un avion de vînătoare în timpul Marelui război pentru Apărarea Patriei, A. P. Maresiev luptă împotriva invadatorilor hitlerişti. Intr-una din luptele aeriene din 1942, A. P. Maresiev este grav rănit şi avionul lui este doborît pe teritoriul ocupat de inamic.

Cu picioarele sfărîmate de schije, lipsit de hrană, înfruntînd pericole de nedescris, după 19 zile şi tot atîtea nopţi, tîrîndu-se prin zăpadă şi mlaştini, A. P. Maresiev a căutat să ajungă la unitatea lui.

Salvat de colhoznici, care îl descoperă aproape muribund, pilotul-erou este trimis la un spital unde i se amputează picioarele. Cu o dîrzenie uimitoare, cu un spirit de abnegaţie propriu omului sovietic A. P. Maresiev nu renunţă la luptă. El cere comandamentului armatei să fie trimis la o unitate de aviaţie şi cererea îi este aprobată.

Deşi purtînd proteze, din iunie 1943, A. P. Maresiev este din nou pilot pe un avion de vînătoare, participă la numeroase bătălii aeriene şi pînă la sfîrşitul războiului mai doboară încă 15 avioane inamice.

Faptele lui Maresiev au însufleţit pe mulţi piloţi care s-au avîntat eroic în luptă. Pentru meritele sale Maresiev este purtătorul titlului de Erou al Uniunii Sovietice şi este decorat cu Ordinul Lenin şi cu alte ordine şi medalii.

După război, A. P. Maresiev s-a consacrat preocupărilor ştiinţifice. De la 1 septembrie 1952 el devine aspirant al Academiei de Ştiinţe Sociale de pe lîngă C.C. al P.C.U.S. iar astăzi este candidat în ştiinţe istorice.

Personalitate proeminentă a mişcării pentru pace din U.R.S.S. — A. P. Maresiev a participat la lucrările primului şi ale celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii. El este şi secretar responsabil al Comitetului sovietic al veteranilor de război.

DEPUNERI DE COROANE

Miercuri dimineaţa, membrii delegaţiei de oameni de ştiinţă şi cultură din U.R.S.S. care participă la sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice, în frunte cu V. N. Stoletov, locţiitor al ministrului Invăţămîntului Superior din U.R.S.S., au depus coroane de flori la Monumentul eroilor sovietici din Piaţa Victoriei şi la Placa comemorativă din faţa Academiei militare unde se va ridica monumentul ostaşilor romîni căzuţi în lupta pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist.

Au fost de faţă Eugen Rodan, secretar şi I. Moraru, secretar adjunct al Consiliului General A.R.L.U.S., generali şi ofiţeri superiori ai forţelor noastre armate, activişti ai A.R.L.U.S.-ului şi alţii.

Au fost de faţă I. I. Horoşilov, consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti şi alţi membri ai Ambasadei.

◆

MANIFESTARILE DE AZI

— Astăzi joi, 11 octombrie, orele 18,30, va avea loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice — A.R.L.U.S., din str. Batiştei nr. 14, conferinţa: „Spre un sistem energetic unic, al U.R.S.S.". Va vorbi tov. Gh. Cioară, Ministrul Energiei Electrice şi Industriei Electro-tehnice, după care va urma un program artistic prezentat de Ansamblul Casei de Cultură M.A.I.

— Casa de Cultură a Sindicatelor din Bucureşti, anunţă pentru astăzi, orele 18, conferinţa „Tehnica nouă în cel de al şaselea plan cincinal al U.R.S.S.". Va conferenţia ing. Bogdan Nicolae, redactor la Editura Tehnică. In continuare va rula un film.

MARESIEV printre ofiţerii elevi ai Academiei Militare

Miercuri dimineaţă A. P. Maresiev, Erou al Uniunii Sovietice, membru al Comitetului pentru apărarea păcii din U.R.S.S., candidat în ştiinţe istorice, secretar al Comitetului sovietic al veteranilor de război, s-a întîlnit cu ofiţerii elevi ai Academiei Militare din Capitală.

A. P. Maresiev a participat la adunarea festivă de deschidere a Lunii prieteniei Romîno-Sovietice în cadrul acestei instituţii de învăţămînt superior militar. După ce a salutat pe ofiţerii-elevi participanţi la festivitate, eroul sovietic a povestit din faptele sale de arme din timpul războiului pentru Apărarea Patriei.

Simpozionul din sala Ateneului R.P.R.

In sala Ateneului R.P.R. a avut loc miercuri seara un simpozion cu tema „Contribuţia oamenilor de ştiinţă sovietici la progresele ştiinţelor medicale", organizat de A.R.L.U.S. şi Societatea Ştiinţelor Medicale din R.P.R.

La masa prezidiului au luat loc tovarăşii: acad. prof. dr. C. I. Parhon preşedintele ARLUS-ului, preşedinte de onoare al Academiei R.P.R., acad. prof. dr. M. Nasta, preşedintele Societăţii Ştiinţelor Medicale, prof. dr. I. Ţurai, şi dr. Florica Vasilescu, locţiitori ai ministrului Sănătăţii, acad. prof. dr. Gr. Benetato, prof. dr. S. Iagnov membru corespondent al Academiei R.P.R. şi general maior dr. D. Dumitrescu-Pipa.

Au fost de faţă academicieni, membri corespondenţi ai Academiei R.P.R., profesori universitari şi numeroşi medici din Capitală.

Conferinţele au fost urmărite cu mult interes.

(Agerpres)

CICLU de coferinţe

Miercuri seara, a avut loc în aula Bibliotecii Centrale Universitare din Capitală deschiderea ciclului de conferinţe „Relaţiile romîno-ruse de-a lungul veacurilor", organizat de Institutul de studii romîno-sovietice în cadrul festivităţilor Lunii prieteniei romîno-sovietice.

Prima conferinţă din acest ciclu a fost ţinută de acad. prof. P. Constantinescu-Iaşi, membru în Consiliul General A.R.L.U.S., care a prezentat „Aspecte din relaţiile culturale romîno-ruse de-a lungul veacurilor".

Conferinţa a fost urmărită cu interes de o numeroasă asistenţă alcătuită din academicieni, profesori universitari, oameni ai muncii din Capitală.

(Agerpres)

DAVID OISTRAH a sosit în Capitală

Miercuri după amiază a sosit în Capitală violonistul David Oistrah, artist al poporului din U.R.S.S., şi pianistul V. G. Iampolski.

Pe aeroportul Băneasa, artiştii sovietici au fost întîmpinaţi de: Mihai Alexandru, locţiitor al ministrului Culturii, Eugen Rodan, secretar al A.R.L.U.S., dirijorii Constantin Silvestri şi Alfred Alessandrescu, maeştri emeriţi ai artei din R.P.R., violonistul Ştefan Gheorghiu şi pianistul Valentin Gheorghiu, artişti emeriţi ai R.P.R., Ovidiu Varga, directorul Direcţiei muzicii a Radiodifuziunii romîne, N. Minei, directorul O.S.T.A., precum şi de artişti instrumentişti ai Orchestrei simfonice a Radiodifuziunii.

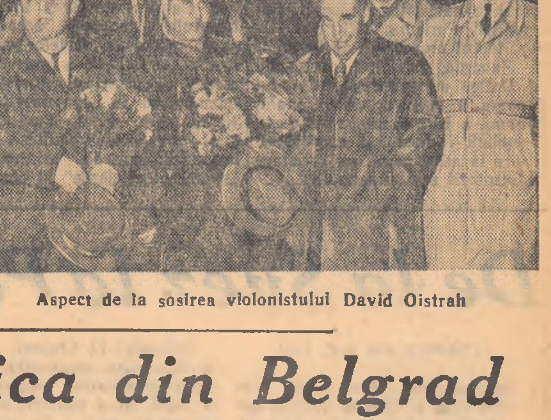

Aspect de la sosirea violonistului David Oistrah

Filarmonica din Belgrad pe estrada Ateneului

La scurtă vreme după concertul dat de către „Corul partizanilor invalizi" din Iugoslavia — formaţie de amatori care însă ne-a prezentat în condiţii artistice demne de laudă cîntecele partizane de luptă şi cîntecele poporului precum şi unele cîntece romîneşti, acestea cu o nebănuit de clară dicţiune în limba noastră — ne bucurăm de vizita Filarmonicii din Belgrad venită să dea mai multe concerte sub conducerea dirijorilor Kresimir Baranovic şi Zivoin Zdravkovici.

Filarmonica din Belgrad fiinţează încă din 1923 înglobînd, în componenţa ei, atît membrii orchestrei Teatrului Naţional de Operă din capitala R.P.F. Iugoslavia cît şi pe cei ai orchestrei Radio. Activitatea sa în ţară este deosebit de rodnică iar la pupitrul său s-au perindat şi se perindă dirijori ca Leopold Stokovski, Igor Marchevici, George Georgescu ş. a. Filarmonica a întreprins de asemenea turnee în străinătate (Grecia, Liban, Egipt). Dirijorul şi compozitorul Baranovic este un muzician a cărui neobosită activitate l-a purtat de la Zagreb, unde a fost directorul operei, la Bratislava (şef de orchestră la Radio şi directorul operei); în prezent fiind dirijor al operei, director şi prim dirijor al Filarmonicii din Belgrad. Este totodată profesor la Academia de Muzică din Belgrad şi membru activ al Academiei iugoslave de ştiinţă şi artă din Zagreb.

Concertul pe care l-a dirijat la Ateneul R.P.R. a fost deschis cu uvertura la opera „Oberon" de Weber. Dirijorul conduce cu mult suflet. El se dăruieşte cu generozitate ţinîndu-se departe de orice figuraţie decorativă şi urmărind realizarea partiturii, cu fidelitate. Gestul său este energic, direct şi la răstimpuri foarte expansiv. Orchestra, disciplinată, a sunat omogen şi acordajul s-a vădit foarte bun. Grupul coardelor — excelent. Unele unităţi ale suflătorilor, ca de pildă primul flautist — muzicieni de clasă internaţională. Ni s-a părut curioasă dispoziţia suflătorilor în instrumentele de alamă: tuba şi trombonii de-o parte, cornii şi trompetele de altă parte. Este pentru prima oară că vedem acest aranjament. Nu are a face. Uvertura a fost redată în bune condiţii, muzica reuşind să evoce feeria dramei eroice a lui Weber.

Simfonia a VII-a de Beethoven, redată cu sobrietate, cu o justă păstrare a tempilor şi cu o desăvîrşită precizie ritmică (violoncelii au cîntat în partea a II-a a lucrării cu o suavitate şi surdină cuceritoare). Iar în „Pini din Roma" coloritul orchestral, realizat cu fineţe, a fost în măsură să sugereze minunatele tablouri ale lui Respighi.

Dirijorul Baranovic este şi un dotat compozitor. El s-a manifestat cu succes în mai toate domeniile creaţiei muzicale urmărind, în lucrările sale, realizarea unei sinteze a elementelor folclorice din muzica iugoslavă. Am preţuit în suita sa de balet „Inimă de turtă dulce", prezentată în încheierea programului, frumuseţea şi vigoarea dansurilor populare ca şi aceea a cîntecelor cu caracter doinit şi care nu sînt prea departe de unele din cîntecele de joc şi cîntecele lungi ale poporului nostru. Ele au apărut armonizate cu claritate şi căldură, orchestrate colorat, pe alocuri cu multă strălucire.

Al doilea concert al Filarmonicii din Belgrad a fost condus de Zivoin Zdravkovici, dirijor al orchestrei şi prim colaborator al maestrului Baranovic. Deşi tînăr, cariera sa dirijorală l-a purtat de la Belgrad la Cairo, de la Helsinki la Rio de Janeiro, trecînd prin multe oraşe mari ale Europei. Este un şef de orchestră foarte activ, deosebit de dinamic şi cu o puternică priză asupra orchestrei. Uvertura mozartiană a fost redată spumos, cu fineţe şi cu acea grabă înfrigurată care o caracterizează.

După simfonia a IV-a de Brahms, unde problemele de execuţie şi interpretare sînt dintre cele mai pretenţioase am urmărit cu viu interes Tripticul simfonic din opera „Kostana" de Konjovici. Sînt trei tablouri simfonice în care răzbate melodia generoasă a cîntecelor şi ritmurile foarte vii şi variate, împînzite de sincope, ale jocurilor populare. Muzica are mai degrabă un caracter rapsodic, reţinînd pe ascultători prin suflul intens al vieţii populare ce-i stă la bază.

Concertele date de Filarmonica din Belgrad s-au bucurat din partea publicului nostru de o primire dintre cele mai calde.

J. V. PANDELESCU

„Scînteia tineretului"
11 octombrie 1956 pag. 3-a

DE PESTE HOTARE

Primirea de către Iosip Broz-Tito a delegației P.C. Italian

BELGRAD 10 (Agerpres). — După cum anunță agenția Tanjug, la 10 octombrie, Iosip Broz-Tito, secretar general al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, a primit delegația Partidului Comunist Italian, condusă de Luigi Longo, secretar general adjunct. La convorbirea care a avut loc cu acest prilej au participat de asemenea Alexandr Rankovici și Svetozar Vukmanovici, membri ai Comitetului Executiv al C.C. al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia și Vida Tomșici, membru al Comitetului Central.

Secretarul general Tito a oferit un dejun în cinstea oaspeților.

◆

Critici la adresa acordului cu privire la Canalul Panama încheiat cu S.U.A.

NEW YORK 10 (Agerpres). — După cum relatează presa mexicană, în cuvîntarea rostită la 1 octombrie în Adunarea Națională cu privire la Canalul Panama, Ernesto de la Guardia, președintele Republicii Panama a criticat acordul încheiat între S.U.A. și Panama drept un acord care nu corespunde năzuințelor locuitorilor republicii Panama. Ricardo Arias, fostul președinte al Republicii Panama, criticînd declarația lui Dulles cu privire la Canalul Panama a declarat că Canalul Panama a fost săpat pe teritoriul Republicii Panama și acordul cu privire la acest canal nu satisface pe locuitorii acestei republici.

In Consiliul de Securitate al O.N.U.

Discuția generală în problema Suezului s-a încheiat

NEW YORK 10 (Agerpres). — TASS transmite: In ședința din dimineața zilei de 9 octombrie, discuția generală în problema Suezului s-a încheiat cu cuvîntările rostite de K. Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe al Iugoslaviei, și Dulles, secretar de stat al S.U.A.

K. POPOVICI: Proiectul de rezoluție anglo-francez „nu poate servi drept bază pentru un acord"

La începutul cuvîntării sale K. Popovici a subliniat dreptul inalienabil al Egiptului ca stat suveran de a naționaliza Compania Canalului de Suez.

Reprezentantul Iugoslaviei a arătat apoi totala netemeinicie a afirmațiilor că naționalizînd Compania Canalului de Suez, Egiptul și-ar fi încălcat obligațiile internaționale. In ciuda piedicilor care i-au fost puse, a spus Popovici, guvernul egiptean a asigurat cu succes libertatea navigației pe canal.

Guvernul Iugoslaviei s-a pronunțat și se pronunță pentru rezolvarea problemei Suezului în spiritul Cartei O.N.U., respectîndu-se drepturile și libertățile suverane ale Egiptului și asigurîndu-se libera folosire a acestei importante căi maritime. Pornind de la aceasta, guvernul Iugoslaviei sprijină propunerea Indiei prezentată încă la prima conferință de la Londra.

K. Popovici s-a pronunțat pentru o reglementare calmă și rezonabilă a problemelor tehnice de folosire a canalului referitoare la tarifele și taxele pentru menținerea canalului în stare de funcționare și pentru perfecționarea sa pe viitor.

Referindu-se la proiectul de rezoluție al Angliei și Franței, secretarul de stat pentru Afacerile Externe al Iugoslaviei a spus că „după părerea noastră el nu poate servi drept bază pentru un acord. După cum ni se pare, acest proiect ignorează faptul că propunerile pe care le conține sînt inacceptabile pentru cea mai interesată parte — Egiptul. Mai mult, în rezoluție există tendința de a aborda în mod unilateral această problemă, care poate fi rezolvată numai prin tratative pe bază de egalitate și apropiere a punctelor de vedere, ceea ce este și țelul Consiliului de Securitate. Așa dar, împărtășim speranța exprimată aici de reprezentantul Iranului că vom putea ajunge la rezultate care să excludă necesitatea votării proiectului de rezoluție anglo-francez".

K. Popovici a sprijinit propunerea ca la sfîrșitul discuției generale Consiliul de Securitate să-și continue lucrările în ședințe secrete, ceea ce, după părerea sa, poate contribui la găsirea bazei practice pentru rezolvarea problemei Suezului.

Reprezentantul iugoslav a sprijinit propunerea lui D. T. Șepilov ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., să se creeze un comitet special pentru tratative.

„Considerăm, a spus el, că acest comitet trebuie alcătuit în așa fel încît să fie asigurată obiectivitatea și eficacitatea lui maximă. Printre sarcinile sale cele mai importante trebuie să fie studierea propunerilor prezentate la 9 octombrie de Favzi, ministrul Afacerilor Externe al Egiptului".

Cuvîntarea lui Dulles

La discuția generală ultimul a luat cuvîntul Dulles, secretar de stat al S.U.A. Cuvîntarea lui Dulles a arătat că el consideră rezolvarea pașnică a problemei Suezului posibilă și „justă" numai în cazul cînd Egiptul va fi de acord cu stabilirea unui control internațional asupra Canalului de Suez.

Dulles a încercat să justifice poziția Angliei și Franței pe care a prezentat-o drept exemplu de „abordare pașnică", invocînd faptul că principalele state care folosesc canalul au convocat conferința de la Londra, au trimis „misiunea Menzies" la Cairo și au prezentat planul creării „Asociației beneficiarilor Canalului de Suez". Dulles a afirmat că toate acestea sînt „acțiuni pașnice", deși se știe că ele au fost întreprinse cu scopul de a impune Egiptului condiții ultimative și de a restabili vechile rînduieli în zona Canalului de Suez. Dulles a vorbit despre convenția de la Constantinopol din 1888, încercînd să găsească în aceasta o dovadă a dreptului de control al statelor care folosesc canalul deși nu există nimic asemănător în această convenție.

Secretarul de stat al S.U.A. a afirmat că nu ar fi just să se lase Canalul de Suez în mîinile Egiptului deoarece aceasta ar știrbi interesele statelor care folosesc canalul. El a spus de asemenea că principiile justeții sînt întruchipate în „propunerile celor 18" al căror autor, după cum se știe, este însuși Dulles. Aceste propuneri prevăd printre altele „sancțiuni eficiente" al căror tăiș este îndreptat împotriva Egiptului.

Dulles a declarat apoi că el condiționează rezolvarea pașnică a problemei Suezului de consimțămîntul Egiptului de a accepta condițiile pe care principalele state care folosesc canalul le vor considera „juste".

Secretarul de stat al S.U.A. Dulles, și-a exprimat nemulțumirea față de acel pasaj al cuvîntării ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., D. T. Șepilov, în care s-a vorbit despre rolul nedemn al monopolurilor americane în problema Canalului de Suez și în general în Orientul Apropiat. El s-a pronunțat împotriva propunerii ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. ca comitetul să fie alcătuit în așa fel încît să nu poată prevala dinainte vreun punct de vedere. Dulles a afirmat că această propunere sovietică ar urmări tergiversarea tratativelor și „perpetuarea divergențelor".

Dar, învinuind Uniunea Sovietică de dorința de a tergiversa tratativele, Dulles aruncă evident vina pe seama altuia. Este îndeobște cunoscut că tocmai puterile occidentale sînt vinovate de aceasta, lucru pe care-l recunoaște însăși presa americană. Astfel, Mario Rossi, comentatorul ziarului „Christian Science Monitor" scria la 5 octombrie: „Există părerea că cea mai bună politică pentru Occident este de a lăsa problema nerezolvată în Organizația Națiunilor Unite, făcîndu-se în același timp pregătiri în vederea unei încercări hotărîtoare a forțelor".

In încheiere Dulles a declarat încă odată că după părerea sa principalul este să se creeze un sistem care să excludă posibilitatea „folosirii" canalului de o singură țară „drept armă a politicii sale naționale". Un asemenea sistem, cum a reieșit clar în timpul discuțiilor, este considerat de S.U.A., Anglia și Franța sistemul „controlului internațional" asupra Canalului de Suez.

Dulles a repetat încă odată că va vota pentru proiectul de rezoluție anglo-francez, deși o serie de membri ai Consiliului de Securitate au subliniat că examinarea și cu atît mai mult votarea acestui proiect de rezoluție nu poate decît să împiedice tratativele cu privire la reglementarea pașnică a problemei Suezului.

Convorbirea dintre D. T. Șepilov și Krishna Menon

NEW YORK 10 (Agerpres). — La 9 octombrie D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a primit pe d-l Krishna Menon, ministru de stat indian, cu care a avut o lungă convorbire.

◆

Intrevederea dintre Lloyd și Pineau

NEW YORK 10 (Agerpres). — In dimineața zilei de 10 octombrie a avut loc o întrevedere între Selwin Lloyd, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii și Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Franței, în problema Suezului.

In comunicatul dat publicității după întrevedere se afirmă „acordul total" al celor doi miniștri de externe în „analiza situației" survenite în chestiunea Suezului. Pineau a oferit în cursul aceleiași zile un dineu miniștrilor de afaceri externe ai Angliei și ai Statelor Unite cu prilejul căruia potrivit agențiilor occidentale au continuat discuțiile privind poziția celor trei puteri în problema Suezului.

Astăzi are loc a doua ședință închisă a Consiliului de Securitate

NEW YORK 10 (Agerpres). La 9 octombrie, după ședința secretă a Consiliului de Securitate în problema Suezului s-a comunicat că următoarea ședință a Consiliului de Securitate — de asemenea secretă — va avea loc la 11 octombrie ora 15,30 (ora New Yorkului) (ora 22,30 — ora Moscovei).

De la Suez la Port-Said (II)

(Urmare din pag. 1-a)

își aranjează vălul care-i acoperă fața și rămîne o clipă nemișcată. Aproape întotdeauna ea este astfel acoperită. Apoi, ridică și ea mîna și salută.

Poate că astăzi, aceste semne nu mai păstrează decît sensul unei urări de bun voiaj. Dar pînă ieri, ele exprimau ceva mai mult, mai profund și mai puternic: datoria comună de a împărți soarta bună sau rea pe țărmurile acestui canal. Ajunge să treci prin canal, să parcurgi șoseaua sau să intri în satele dintre Port Said și Suez pentru a-ți da seama de acest fapt nou în istoria Egiptului: participarea activă a maselor la lupta națională și aderarea totală la poziția fermă luată de guvernul de la Cairo pentru apărarea suveranității naționale.

„Nimeni nu ne poate lua canalul. Timpul colonialismului s-a sfîrșit, s-a sfîrșit, s-a sfîrșit. Trecutul nu se va mai întoarce".

Eu, și ca mine zeci de alți ziariști, am auzit repetîndu-se fraze ca acestea de către piloții egipteni care au condus convoaiele după acel crucial vineri de septembrie cînd ultimul pilot al companiei universale și-a părăsit lucrul. Aceste fraze le-am auzit repetate de conducători, de tehnicieni, de funcționari ai noii companii naționalizate, la Port Said ca și la Suez. Le-am auzit de pe buzele muncitorilor din port cu care am stat de vorbă la Ismailia. Imi amintesc de unul, deja bătrîn, slab, cu o pereche de mustăți negre, mari: „N-am decît doi copii — îmi spune trăgîndu-și pantalonii albi scurți legați cu o sfoară — n-am nimic altceva de pierdut. Sînt gata să mor pentru canal".

Colonelul El Chawei, tînărul și dinamicul conducător al sediului companiei naționalizate la Suez, mi-a povestit din cele văzute la zecile de mitinguri care au avut loc în satele din împrejurimi. Felahii au înțeles bine cum se pune problema luptei pentru canal. Problema era de a ști dacă soldații englezi, după 70 de ani de dominație, au părăsit definitiv acest pămînt sau ar putea să continuie să-și exercite controlul lor cu ajutorul „internaționalizării" canalului. Cînd concentrarea de forțe militare anglo-franceze în Cipru părea să facă iminentă o intervenție militară imperialistă toți felahii care posedau arme — și aci, în regiunea canalului nu erau puțini cei care le-au păstrat de pe vremea luptei de partizani din 1951 — au primit autorizația de a le păstra și întrebuința.

Un alt aspect tipic al situației în ce privește canalul este marea însemnătate pe care a avut-o solidaritatea internațională cu poporul egiptean. Puteți să opriți pe oricare muncitor sau funcționar, comerciant sau mic-burghez și veți constata că în aceste două luni ei au învățat despre Uniunea Sovietică, despre țările de democrație populară, despre China, despre solidaritatea africano-asiatică mai multe lucruri decît au învățat în ani întregi de lectură a cărților și documentelor politice. De asemenea, azi nu mai există nici un egiptean care să nu fi înțeles bine ce înseamnă „lumea liberă"; reacția produsă după naționalizarea companiei particulare a Canalului de Suez i-a ajutat pe egipteni să distingă pe adevărații de falșii prieteni.

Strigătul de „ura" care, în timp ce „Hanzee" se depărtează de noi, îmi răsună încă în urechi este un „ura" strigat cu toată puterea și care, dacă pe această panglică de apă s-ar întîmpla să se aprindă flacăra războiului, este ca o mînă prietenească întinsă poporului egiptean.

Acesta este ultimul meu voiaj prin canal. De pe autostrada care unește Ismailia de Port Said admir răsăritul lunii și apoi al soarelui luminînd panglica de apă neturburată de nici o adiere de vînt. E a 60-a noapte de la naționalizare. Și singurele lucruri care reamintesc zilele agitate ale acestor opt săptămîni sînt farurile camuflate ale automobilului nostru și profilul unei sentinele care apare și dispare rapid la marginea întăriturilor de pe malurile canalului. Chiar și în turnul de comandă al portului atmosfera este schimbată. La stațiunea radio-telefonică am auzit doar de două sau trei ori cuvintele „allo, allo", aceasta întrucît s-a redus numărul accidentelor care periclitau trecerea prin canal. De asemenea, pe măsură ce trece timpul, pe tabela care anunță formarea convoaielor ce vin sau pleacă, numele piloților alternează tot mai mult. Treizeci și trei de elevi-piloți au trecut în aceste zile examenele și au fost încadrați în serviciul efectiv. Nucleul noilor piloți străini — elevi încă — este format din 15 sovietici, 15 iugoslavi, 13 polonezi, 17 greci. Socotind și cîțiva germani, norvegieni, italieni și vreo douăzeci de americani care trebuie să sosească, numărul acestora depășește 100. (Acum o parte însemnată din acești piloți și-au ocupat deja posturile. n.n.).

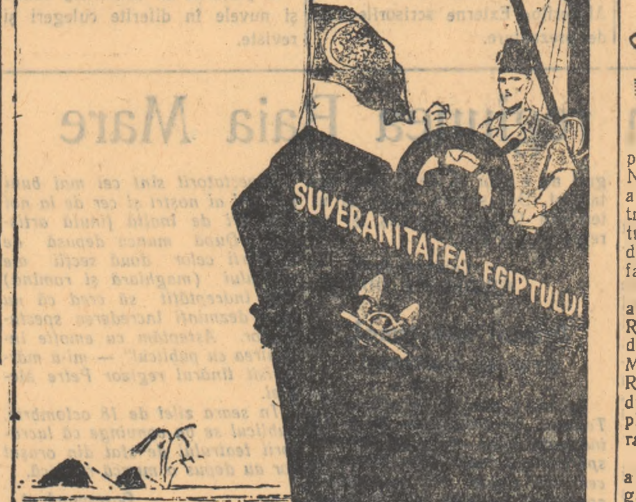

Nu-s în stare să-i rețină

(Din revista „Krokodil")

Din cabina de sticlă a turnului de comandă, cu care acum m-am familiarizat, văd petrolierul olandez „Esso Roterdam", capul convoiului nord-sud care ridică ancora. Este ora 1 și 35 de minute. La 2 și 35 de minute fix pleacă ultima navă a convoiului, cargoul grec „Andromeda". Este a 2548-a navă care traversează canalul, din acea seară de 26 iulie cînd, la Alexandria, președintele Nasser a anunțat naționalizarea.

Cînd am părăsit turnul de comandă, la ora 3 dimineața, am rămas cu impresia pe care ți-o dau cele cinci-șase zile petrecute pe o poziție strategică, în mijlocul statului major care conduce și cîștigă o mare bătălie: bătălia pentru a asigura lumii, împotriva sabotajului anglo-francez, libertatea de navigație pe Canalul de Suez.

In ultimul timp însă, atmosfera a devenit mai calmă; nu mai există acea încordare de pînă acum. Astfel căpitanul portului nu trebuie să mai rămînă zi și noapte, fără o clipă de repaos, la postul de „luptă". A fost reluat orarul obișnuit de serviciu și situația existentă acum este cea a unui oficiu de navigație cu o activitate zilnică precisă și regulată; această situație există și la turnul de comandă.

Ca în fiecare noapte, sub noi, portul este luminat de mii de lumini și o fîșie de puncte luminoase roșii, galbene și verzi, pierdute în noapte, marchează locurile de trecere. Departe, pînă spre peninsula Sinai, se văd arzînd focurile din popasurile beduinilor.

...Cu primele revărsări ale zorilor văd un grup de muncitori îndreptîndu-se spre un teren de instrucție al armatei de eliberare națională. Armata de eliberare, separată complect de armata regulată, instruiește timp de cîteva zile voluntarii pentru a putea fi pregătiți în cazul că fulgerele furtunoase, care timp de două luni au luminat această zonă a Mediteranei, se vor aprinde pe negîndite.

O escadrilă de avioane cu reacție trece, șuerînd, pe deasupra noastră, la mică înălțime. Ele par să sublinieze că acum, pentru totdeauna, Canalul a trecut în mîinilor urmașilor zecilor de mii de muncitori egipteni care timp de 10 ani, între 1859—1869, l-au săpat.

Canalul de Suez, septembrie

Noutăți despre tineretul lumii

O DELEGAȚIE A C.C. AL U.T.C.L. A SOSIT LA BELGRAD

BELGRAD 10 (Agerpres). TASS transmite: La 10 octombrie a sosit la Belgrad la invitația Comitetului Central al Tineretului Popular Iugoslav o delegație a C.C. al U.T.C.L. Delegația este condusă de V. Semiceastnîi, secretar al C.C. al U.T.C.L.

Pe aeroport delegația C.C. al U.T.C.L. a fost întîmpinată de M. Neoricici, președinte al Comitetului Central al Tineretului Popular iugoslav, M. Tripalo secretar al C.C. al Tineretului Popular Iugoslav, Z. Vukovici, președinte al C.C. al Tineretului Popular din Serbia, V. Stambolici, președinte al Uniunii Studenților din Iugoslavia și alții.

Delegația C.C. al U.T.C.L. a fost întîmpinată de asemenea de F. N. Greaznov, însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în Iugoslavia.

V. Semiceastnîi, conducătorul delegației C.C. al U.T.C.L. a declarat reprezentanților presei iugoslave că vizitele reciproce ale delegațiilor de tineret din Iugoslavia și U.R.S.S. contribuie la întărirea legăturilor între popoarele și organizațiile de tineret din cele două țări.

STUDENȚI INDONEZIENI VOR STUDIA IN U.R.S.S. ȘI POLONIA

In conformitate cu acordul privitor la schimbul cultural dintre Uniunea Sovietică și Indonezia Ministerul Planificării al Indoneziei a hotărît să trimită anul acesta în Uniunea Sovietică un grup de studenți pentru a studia în școlile tehnice superioare sovietice. Un alt grup de studenți vor pleca să învețe în școlile tehnice superioare din Polonia.

NOI ACTE SAMAVOLNICE IMPOTRIVA TINERILOR PATRIOȚI VEST-GERMANI

In orașul Bremen a început procesul intentat împotriva a 8 membri ai Uniunii tineretului liber german, acuzați de faptul că s-au pronunțat împotriva introducerii în Germania occidentală a serviciului militar obligatoriu.

Secția penală a Tribunalului din Hamburg a condamnat patru tineri în vîrstă între 20 și 22 de ani la pedepse cu închisoare variind între doi ani și jumătate pînă la trei ani. Acești tineri au fost arestați în cursul unor incidente dintre populație și membri ai Bundeswehrului, fiind acuzați de „subminarea capacității de apărare".

Scoțînd în evidență caracterul arbitrar al acestui proces care este îndreptat împotriva adversarilor serviciului militar, ziarul „Süddeutsche Zeitung" scrie: „In ciuda supraaglomerării instanțelor judecătorești din Hamburg, acestui proces i s-a acordat precădere pentru a intimida populația".

CONGRESUL TINERETULUI VIETNAMEZ

Agenția Vietnameză de Informații transmite:

Congresul tineretului vietnamez își continuă lucrările. La 8 octombrie, Hoang Min Cin, secretarul general al Federației tineretului vietnamez, a prezentat în cadrul congresului un raport despre contribuția tineretului vietnamez la obținerea victoriei și în construcția pașnică a Vietnamului democrat.

Călătorii rapide cu TU-104

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: Parcul de avioane al Flotei aeriene civile a U.R.S.S. s-a complectat cu noi avioane rapide de călători Tu-104. In prezent oamenii sovietici au căpătat posibilitatea de a reduce durata călătoriilor, de a căpăta mai repede corespondența etc.

La 7 octombrie pe nava aeriană Tu-104 s-a făcut prima cursă pe linia Moscova-Tașkent-Moscova. Prin această cursă au fost complectate multe linii aeriene ale țării, pe care vor circula avioane Tu-104.

După cum se știe, Tu-104 zboară deja cu regularitate pe linia aeriană Moscova-Irkutsk-Moscova.

In prezent au loc ultimele pregătiri pentru zborul pe linia aeriană internațională Moscova-Praga-Moscova. La 12 octombrie, orele 11,35, avionul va decola de pe aerodromul Vnukovo și va ajunge în capitala Republicii Cehoslovace la ora 14,25.

Incepînd cu 15 octombrie acest avion cu reacție va zbura și pe ruta Moscova-Tbilisi-Moscova și începînd cu 17 octombrie pe ruta Moscova-Tașkent-Moscova. La sfîrșitul lui octombrie aceste mașini rapide cu reacție vor începe să zboare de la Moscova la Habarovsk.

In curînd Direcția generală a Flotei aeriene civile de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Societatea Aeriană Franceză „A.I.R. France" vor organiza comunicația pe linia Paris-Praga-Moscova-Pekin. Avioanele franceze vor zbura pe linia Paris-Praga, iar avioanele sovietice Tu-104 vor zbura de la Praga pînă la Moscova și Pekin. Distanța de 8220 km de la Praga pînă la Pekin va fi parcursă în 11 ore de zbor respectiv aproape de trei ori mai repede decît cu avioanele IL-12.

◆

In 24 de ore

MOSCOVA. — Cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la naștere N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S., a fost decorat, printr-un Decret al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., cu Ordinul Lenin pentru meritele sale față de Statul sovietic.

BELGRAD. — La 8 octombrie a sosit la Belgrad ambasadorul R.P. Ungare în R.P.F. Iugoslavia, dr. Munich Ferenc. Dr. Ferenc Munich este primul ambasador al R.P. Ungare în R.P.F. Iugoslavia după ridicarea reprezentanțelor diplomatice ale celor două țări la rangul de ambasadă.

BELGRAD. — La 10 octombrie a plecat spre R.P. Polonă o delegație parlamentară a R.P.F. Iugoslavia în frunte cu Petar Stambolici, președintele Scupșcinei populare a Serbiei.

BELGRAD. — La 10 octombrie a sosit la Belgrad la invitația Federației Sindicatelor din Iugoslavia o delegație a celei mai mari organizații sindicale din Japonia.

VARȘOVIA. — Recent a sosit la Varșovia, pentru a-și da concursul în cadrul primului Festival Internațional de muzică contemporană, orchestra filarmonică de stat „George Enescu" din București. Orchestra va fi dirijată de George Georgescu, artist al poporului din Republica Populară Romînă. La 8 octombrie au sosit de asemenea la Varșovia și compozitorii Paul Constantinescu și Leo Klepper.

VARȘOVIA. — La Varșovia a sosit o delegație a parlamentului indonezian care vizitează R. P. Polonă la invitația Seimului. Delegația, care este condusă de dr. Hardi An Hardi, președintele partidului național indonezian, cuprinde reprezentanți ai tuturor grupărilor politice.

ROMA. — Intreaga Italie de sud a fost bîntuită în ultimele 24 de ore de furtuni violente, care au provocat numeroase pagube materiale. Intre Palermo și Messina a fost distrusă o parte a liniei de cale ferată. De asemenea furtuna a provocat naufragiul vasului „Lina Gennari" în apropiere de coasta Siciliei.

LONDRA. — La 9 octombrie a avut loc într-o mină din Walsall Wood (Staffordshire — Anglia) prăbușirea unei galerii. Patru mineri și-au găsit moartea cu prilejul acestei catastrofe, iar un al cincilea se găsește încă îngropat în galerie.

BAGDAD. — Potrivit informațiilor apărute în presa irakiană în cadrul sesiunii din ianuarie 1957 a Consiliului Pactului de la Bagdad va fi discutată problema Canalului de Suez.

O întîlnire emoționantă

(Urmare din pag. 1-a)

In general a fost impresionant interesul pe care l-au acordat membrii delegației de vechi militanți ai P.C.U.S. vieții și activității tineretului. „Cum se ocupă U.T.M. de elevii școlilor serale? Dar o sală a voastră unde să vă întîlniți aveți? Vă place să cîntați? ..."Totul întrebat cu interes și ascultat cu atenție părintească. Aud și acum vocea sfătoasă, calmă a tovarășului Moskatov:

„Cu cît mai puternic va fi tineretul, cu atît mai asigurat va fi viitorul nostru".

In drum spre club, unde pe oaspeți i-a așteptat o surpriză, tov. Moskatov, președintele Comisiei centrale de revizie a P.C.U.S., a adresat prin „Scînteia tineretului" cîteva cuvinte tineretului patriei noastre:

„Transmiteți din partea delegației noastre salutări cordiale maselor de tineret și noi succese în muncă. Urăm tineretului să contribuie la întărirea unității clasei muncitoare, să strîngă rîndurile în jurul partidului — forța conducătoare a poporului muncitor, să-și aducă contribuția activă în lupta pentru pace urmărind cu vigilență uneltirile dușmanului. In acest fel tineretul va contribui și mai puternic la înflorirea Republicii Populare Romîne. Un exemplu bun l-am avut astăzi, aici, în această fabrică, unde am văzut cum lucrează tineretul căruia i s-au asigurat cele mai bune condiții de muncă.

Toate cele ce am văzut ne-au convins de succesele pe drumul construirii socialismului ale R.P.R fapt de care sîntem foarte bucuroși".

...Și acum surpriza: la club, în sala de prezentare a noilor modele, oaspeților le-au fost prezentate cîteva dintre cele mai frumoase costume de damă și bărbătești „moda 1957". Simplu, elegant și frumos.

★

Miercuri după-amiază un grup de membri ai delegației de vechi militanți ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în frunte cu P. G. Moskatov, președintele Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S., însoțiți de tov. Florian Dănălache, membru al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului Orășenesc București al P.M.R., au vizitat Complexul C.F.R. „Grivița Roșie".

Veteranii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au fost întîmpinați la sosirea în întreprindere de tovarășii Vasile Popescu, prim secretar al Comitetului raional Grivița Roșie al P.M.R. V. Georgescu, directorul Complexului CFR „Grivița Roșie", V. Borș, secretarul Comitetului de partid al Complexului, precum și de numeroși muncitori.

Un alt grup al delegației, însoțit de tov. Elena Iordăchescu-Lascu, membru al C.C. al P.M.R., secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R. a făcut o vizită la uzinele textile „7 Noiembrie" din Capitală. La intrarea în întreprindere, oaspeții au fost întîmpinați de H. Zoltan, secretar al Comitetului raional „Tudor Vladimirescu" al P.M.R., I. Fekete, directorul uzinelor, Mircea Nicolae membru în biroul organizației de partid din uzină, precum și de numeroși muncitori.

După ce au vizitat filatura și țesătoria unde au discutat cu muncitori și tehnicieni, oaspeții au participat la mitingul organizat în cinstea lor în sala de festivități a uzinelor.

Sport Sport

Intîlnirea internațională de pentatlon modern dintre R.P.R. și U.R.S.S.

Cu proba de cros, desfășurată miercuri pe ploaie în pădurea de la Călugăreni, întîlnirea internațională de pentatlon modern dintre echipele U.R.S.S. și R.P.R. a luat sfîrșit. Concurentul sovietic Nikolai Tarasov s-a dovedit un excelent alergător, acoperind distanța de 4000 m. în 15'19"4/10 (940 puncte). O comportare bună a avut sportivul romîn Teodorescu care s-a clasat al doilea în 15'34"2/10 înaintea sovieticului Deriughin — 15'58".

Pe echipe proba a fost cîștigată de U.R.S.S. cu 2.514 puncte față de 2.373 puncte realizate de formația romînă.

In clasamentul final individual după 5 probe primul loc a fost ocupat de Nikolai Tarasov (U.R.S.S.) — 4.584 puncte urmat de Novikov (U.R.S.S.) — 4.580 puncte, Deriughin (U.R.S.S.) — 4.566 puncte și Țintea (R.P.R.) — 4.060 puncte.

Pe echipe, U.R.S.S. a cîștigat cu un rezultat superior celui obținut la campionatele mondiale — 13.681 puncte. Echipa romînă a realizat 11.341,5 puncte.

(Agerpres)

Jocuri restanță la categoria A la fotbal

Campionatul categoriei A de fotbal continuă astăzi cu desfășurarea a 3 interesante jocuri. La Arad echipa fruntașă a clasamentului va primi replica echipei locale „Flamura Roșie". După acest joc echipa „C.C.A." va pleca imediat în turneu în Anglia unde va susține 4 meciuri.

La Petroșani „Energia Minerul" întîlnește pe „Locomotiva" București într-un meci echilibrat, iar la Orașul Stalin echipa gazdă „Dinamo" va servi replica echipei „Dinamo" București.

NOUTĂȚI OLIMPICE

● Solemnitatea de deschidere a J. O. va avea loc miercuri 22 noiembrie la ora 15 (ora Australiei). Dimineața de la ora 8 în sala Expoziției din Melbourne se vor desfășura primele meciuri din cadrul turneului de baschetbal. Joi 23 noiembrie programul cuprinde următoarele probe: scrimă (sabie pe echipe); pentatlon modern (călărie); canotaj (serii); atletism (săritura în înălțime-finală); disc femei finală; 10.000 m. finală; 400 m. garduri, 100 m. plat, 800 m. plat (serii); fotbal (primul tur); lupte (cat. cocoș); hochei (meciuri de calificare); box (meciurile primului tur).

● Din delegația sportivă a R.P. Polone pentru Jocurile Olimpice de la Melbourne fac parte și 9 boxeri. Pugiliștii polonezi se află în formă deosebită și sînt dornici să confirme valoarea lor ridicată. Lotul boxerilor cuprinde pe Kukier (muscă), Ștefaniuk (cocoș), Niedzwidski (pană), Milewski (semiușoară), Drogosz (ușoară), Walasek (semimijlocie), Pietrzykowski (mijlocie mică), Piorkowski (mijlocie) și Wojciechowski (semigrea).

● Federațiile de box din R.D. Germană și R.F. Germană, în urma reuniunilor de selecție, au căzut de acord ca echipa unită a Germaniei să cuprindă pe următorii pugiliști: Basel (muscă); Behrendt (cocoș); Kurschat (ușoară); Roth (semimijlocie); Wemhonner (mijlocie); Nietzsche (semigrea).

● Cu prilejul recentelor campionate de atletism ale R.P.F. Iugoslavia, au fost înregistrate o serie de rezultate de valoare mai ales în probele feminine. Astfel la proba de aruncarea suliței atleta Kalusevic a înregistrat 48,84 m. (nou record iugoslav), iar Usenik a aruncat greutatea la 14,39 m.

● In cadrul unui concurs preolimpic de natație disputat recent în orașul Townsville, înotătorul australian Jon Henricks a stabilit cea mai bună performanță mondială în proba de 55 yarzi (linie dreaptă) marcînd timpul de 24"9/10. El a obținut această performanță într-un bazin cu apă dulce.

● Inotătorii brazilieni participă în fiecare săptămînă la un concurs preolimpic, dovedind că se află într-un stadiu avansat de pregătire pentru J. O. Recent la Rio de Janeiro înotătorul Lara a obținut în cursa de 100 m. liber timpul de 57"8/10, egalînd recordul Americii de Sud. Un nou record american a fost stabilit în proba de 100 m. liber femei de S. Bitran care a realizat 1'07" 4/10

● Comitetul olimpic irlandez se află în mare dificultate deoarece pînă acum nu a putut strînge fondurile necesare pentru a trimite la Melbourne pe cei mai buni atleți ai săi: Kinsella, Delaney și O'Relly. Guvernul irlandez a alocat o sumă foarte mică și pînă acum nimeni nu știe unde se vor găsi fondurile suplimentare pentru ca Irlanda să fie reprezentată la Jocurile Olimpice.

● Săptămîna trecută atleții australieni selecționați în lotul olimpic au participat la un nou concurs la Melbourne. O performanță remarcabilă a realizat atleta Michele Mason care a trecut ștacheta înălțată la 1,67 m. Atleta australiană are vîrsta de 17 ani și este considerată de specialiști ca o mare speranță a atletismului mondial.

● Delegația Japoniei pentru J. O. va cuprinde în total 118 sportivi (băieți și fete). Cel mai numeros lot este cel de atletism care cuprinde 20 de sportivi. Delegația japoneză se va îndrepta spre Melbourne începînd de la 4 noiembrie.

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: Patria, București, Infrățirea între popoare, Gh. Doja, Libertății: Afacerea Protar, Complectare, Fetița mincinoasă; **Magheru, Elena Pavel:** Mexicanul; **Republica** (Cinemascop): Tosca, Complectare, 20 minute sub apa mării; **Filimon Sîrbu, Al. Popov, Vasile Roaită, Miorița, Donca Simo:** Soarta toboșarului; Complectare, Invățătoarea; **V. Alecsandri, Moșilor, Volga, N. Bălcescu:** Urme pe zăpadă; **I. C. Frimu, Al. Sahia, 1 Mai:** Dosarul 306; **Maxim Gorki:** Anul 1905; **Timpuri Noi:** Pe șantierele de construcții ale Moscovei, Expoziția „Noua tehnică în construcții" de la Moscova, Rățoiul cel urît; **Cultural:** Evadații; **Central:** Arlberg Express și București oraș înflorit; **Victoria, Olga Bancic:** Mama; **Doina:** Jan Huss; **Tineretului:** Othello; **Grivița:** Matrozul Cijik; **Unirea:** Star fără voie; **C. David:** Umbre în port; **Arta:** Poemul pedagogic; **T. Vladimirescu:** Spectacol de varietăți; **Munca:** Maxim minciună; **23 August:** Fata mexicană; **Ilie Pintilie:** Accidentul; **Popular:** Micul lustragiu; **M. Eminescu:** Năfărul roșu; **8 Mai:** Voci de primăvară; **G. Coșbuc:** Recunoaștere pe fluviul Ian Tzî; **Aurel Vlaicu:** Fum în pădure și Maeștrii baletului gruzin.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", Tel. [illegible] TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"